

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204892

UNIVERSAL
LIBRARY

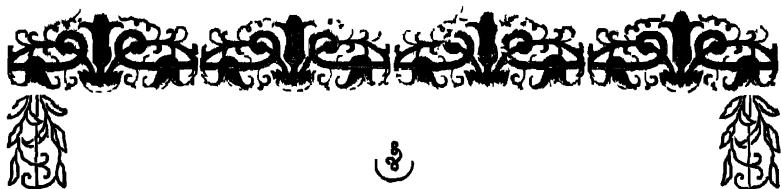
OUP—391—29.4-72—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. **781**
V46V Accession No. **F 7275**
Author **వంకటకవి, వెంకటాచార్య**
Title **విజయవిలాసము. 1928.**

This book should be returned on or before the date last marked below

ప జ య వి లా స ము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- శ్రీ జానకీమనోహర
పూజాచితహృత్పయోజనోన్ముఖిలది
గాజ సకలార్థజనని
ర్యోజకృపా యచ్యుతేంద్రరఘునాథమణి. 1
- తే అసధరింపు కథాకర్ణనాతివేల, హర్షలైసత్తీదివ్యమహర్షులకును
తతసమస్తపురాణకథాశతాంగ, సూతుఁడై విలసిల్లెడుసూతుఁడనియె. 2
- ఊ. ఆశ్చర్యవంతురాకొమరుఁడంత వయస్కునిఁజూచి యింపుతో
నీచతురత్వ మీవినయ మీ యుచితజ్ఞత యెందు నేని యుం
జూచితె మైత్రికిం దగిననోటగు శోభనపుం బ్రసంగమున్
నూచన నేనీ రాజా మది చొప్పెలుంగన్ వలదా వికారదా 3
- ఁ. అనినకా మీమదిలోఁ దలంచినది మేలె సద్ధనంకల్పు లీ
రని యావేళనె చిత్రీవాహనుఁడు గొల్వై యుండఁగాఁ బోయి యా
యన రా రమ్మని గారవించి నుముఖుం డై రాజాగా రిప్పడే
మనినా రెయ్యది వార్త యంచుఁ బయిపై నాసక్తితోఁ బల్కుంగఁ. 4
- అవనితలేంద్ర మావిభునిహర్ష మ దేమని విన్న వింతు సం
ప్రస మొనరించి రింతవడి సామిచరిత్రమె చేయినోళ్ళ వ
ర్ణనపతితోడ బాంధవ మొనర్చినమాధవు లీఁ జారు బాం
ధవ మొనరింపఁ జిత్త మిడినారు గుజాంబుధు లీరు గావునకా. 5
- నా విని సంతోషము మది, నావిర్భవ మొంద నామహారాజానకుకా
నా కన్నెం, బావనగుణ నీయఁగ

- క. అంగజహరునిపర్యోదయం నంగజము వచ్చెనుతుడు నాఁ డాదిగమా
పంగడిమాన నది యిప్పుడు వెంగడమై కూతురు దృఢించె న్నాకున్. 8
- క. అడపితిగ నమరున్ మ, రాదగిం జూచి కొని యుందు నాకన్నియకుం
బ్రాదుగ్భోగచునాని న్నాదకులంబ నకు వలయు నాధునిఁ జేయన్. 9
- క. కాడరాచీకాగ్రము, బాదులను ప్రసాద మా శిశారద నాకు
న్నాదపింబంబొంగురీతి, నాదుపింబంబెట్టి నేయు సరనాగునకున్. 10
- శ్రీ. అని యెనిఁగెనచే నా మాట కరునుండు
సమృతించె మహా శ్రీనిశ్చయము నెయ్య
పిన్నంబున శిశారదఁడకాకి యెందుఁ గలె
బోర్ల వెలయంగ దొరఁ డెట్టికొడుకుఁ జేసె. 11
- క. నుతామిహిభుండు పాండ్యుగ, రత్నభుంబానశీయ శృంగాకరౌ
చిత్రాంగియైతి యగునా, చిత్రాంగిని శిల్పకూతుఁడేసిరి కాంతన్. 12
- క. గరితి లలంకృత నేయఁగ, గరిసపుమరు వపుడు హెచ్చి కన్నియ దనరెం
బరియపుగ్గె నెలల, నెవల యు పరిశయిల్లు టియె జెలంగెన్. 13
- మ. పిన్నవశంబునృపాలుడెట్టి గనుతావ్యయింబునన్ వచ్చెనో
యెం జందుకొనెదల గరిత ముగ్ధులవై యెంబ యై నీసి తె
చ్చి భద్రధము కెక్కి తీ మెయి వచ్చెన్ బాండ్యభూపాలులో
చనమో చల్లంగు గ్రొల్లముల్లియపు నేసరి బెప్పను చల్లంగన్. 14
- చ. నలగడ హృదయస్థానం బొలయిం గపు నింపు బాగుతున్
చెలమి వృజ్రాకున్ చెలంగ గ్రవధూనుభ గానలీల వో
భిలంగి కవాపావేరికుం బెట్టికుమారుండు వచ్చె నీట్టి లా
వల నలపెట్టికూర్చును వచ్చెనచ్చ టాంగిదంబులన్. 15
- శా. పంకేభాతములన్ విసాగు లడుచున్ బాలామణీపాముల్
పంకిలో గిన్ను మన జసాయకిములన్ వాల్చుపు లేజాంకులిన్
శంక శ్లోయు ముగిసి జక్కెనకవన్ జక్కెట్లు దగ్గుం గునా
నామము నామము శంకర నామము వేదముయన్. 16

దెక్కడ నిట్టలుండ వలదే కతిదేకి సాటివచ్చు నో
యిక్కనకాంగి ముక్తకున కీడితఁ దీడితరూపసంపదన్ . 18

అని యాశ్చర్యలఁ జూపరుఁ గొనియాడఁగఁ జేరటాండు గొందఱు తెరవం
చినఁ జూచె నతివ నర్హుఁడ న్నను రాగాంబుధి తటాల్న నటఁ దెరయైతె. 19

కలదు లే దన నసి యాడు కనుతీరుఁ
దభికుమొగమున కెగయు గుబ్బులదెడంగుఁ
జూచి యాతనినిదునాలుఁజూపు లభుడు
నిండువేడుక విన్నంది కొండఁ గాఁక. 20

విలుకలకొల్కి గన్గొనియెఁ జేగలఁ గొల్వఁగ రానికన్నులున్
మొలక మొలంగుగిలముల ముదులు గాని నోయగరహి సముగ్
గలకలనన్వచక్క నివెంగంబు వెడఁదయుగంబు నింగయుగ
గలఁచురువాగుపుంగును గల్గిన నూనుగఁగి పుంగిపుగ . 21

అంగజరాగ్రం బిలుట, కుం గట్టిననోరెగం నోనో యానవఁడా
శృంగారపతికిఁ గట్టెన్ , మంగళి సూత్రిగిలు చతురమఁ గట్టిసీమన్ . 22

అనురక్తిం దలఁబ్రాల్లు వోనె జెజయుఁ డానోళ బంగారుకుం
డన రం గొనలిసీలవేడిపయి ముత్యున్ దోయిటగ ముంచి చ
య్యనఁ బాల్పొంగివైవడిన్ సిరులు పెట్టె పులు లేకెత్తిన
ట్లనె వర్ణిలు మట్న దీవనలకెల్లం గావలగ్నై తెగ . 23

తామ్రపర్ణినదీరభాణి నేలు
దొరతనముఁ దెల్పఁగా రాశి గుంబుల బోనె
ముదితచేతులఁ దలఁబ్రాల్లు ముత్తయములు
ముదితచేతస్కులై సభాసవలు వొగడ. 24

ఈచందంబనఁ బల్క, నోచితకృత్యంబు లెల్ల నొనరిచి యంతగ
రాచూలిభోగ్యవస్తు, పొచ్చునమనజకేభవనముఁ గుండ. 25

మినుకుఁగడానిజీనివని మేమిమంఛమునై వనించి యుం
డినయెడ నొయ్యనన్ సకలు కర్మనఁ దోడ్కొని వచ్చి మోగిల గ
జని నిడి తోడిచు ఫలకు వచ్చినవారునుబోలె వెన్నెకుం
వ్వని రవుఁ గాదె పైః తినుసంగి మౌపమోహనాంగికె. 26

చంచలసోగిఁ గాచి నృపచంద్రుఁడు మాహము నిల్ప లేక నే
లాంచల మంటి శయ్యకా దెల్లనఁదార్చి కళంగిశంక నుం

కించుఁ బయలుట నంటఁ గమకించుఁ జలించుట దెప్పు దెప్పుడం
చించుక నేపుట న మెఱయించు ననేకమనోఁ కారముల్.

ఉ. కానక గాఁగ నిర్దు బిగికాఁగిలి పల్కవెకీరవాణి నీ
దానుడిలేసే నాచెనల నానఁ గృపారసధార నాన న
న్నానన మెత్తి చూడు నలినానన గోలతనాన నేల లో
నానఁ జలంబు నీకు మరునాన నమి విడు నాన యింకిటన్.

చ. చక్కఁగఁటిదేవర చ్చిపాదనఁ గైకొను మిప్పుడింద యో
చక్కరబొమ్మ యంచు కలసన్నుటికంకణహస్త మంటి పే
రక్కఱఁ గర్మగంపుఁడె మా నెఱబాణ యె సంగి నిక్కి లేఁ
జెక్కిలి మధుఁ జెట్టుకొనె జెప్పెడి దే మిఁక నాఁ నోడమున్.

జ. ఇగ్గెడు వెన్నకుం బిడికి నడ్చినఁ బైఁట బొలంగఁ జీయఁ గే
బొగ్గెడు రెమ్మిఁగఁకమడి యడ్చినఁ గుర్గిలి రెండుకొంఁగులం
బిగ్గ నడంచుచు నే కడిదిపెట్టుదు బాల ననఁ నేమి యా
పిగ్గకు సిగ్గ లే దిటులు నేసిన పిమ్మట నుండనచ్చునే.

త. కోర్కి చలయంగ నినుఁ దెచ్చి కూర్చినట్టి
తియ్యఁ నుకానిబులు మెందుఁ గీర్చుకొందు
నువిద నీచేయి చూచుక యున్న నాకు
నింద మని యంది పోనీ నీ వెయ్యకున్.

సీ. మకరతేతనుఁ గూర్చి మకరికాలతలు నీ, చెక్కుల న్రాయంగ మొక్కుకొం
గునుమాకరునిఁ గూర్చి కునుచుమాటికలు నీ, పిఁకఁ దఱు మంగ వేడుకొ
గంధవాహను గూర్చి గంధన రంబు నీ, గుల్మలఁ బు యంగ గోరకొంటి
మృగలాంఛనుని గూర్చి మృగమదింబల నీకు, దిలకంబ దిద్ద బ్రాథించుకొ

తే. నిన్ను వరియించునప్పుడే యిన్ని చేయ, వాడనని మున్నుశృంగారవసముల
వల పెఱిగి యేలుకొగ దే కలికియనుచ, గో కలయించెనమ్మద్దరాశనపుడు

ఉ. పొక్కిలిపొంత గలం బిడి, చెక్కిలిచెంత నొకకొంత చిఱున వ్యోలయన్
జక్కిలిగింతం గొలిపెన్, మిక్కిలి వింతలుగ రలికి మేకొన నంతన్.

క. దాసిన నింగితం బెఱిగి డాయగ నేరక తత్తరంబునం
తేసిననేరకున్ బదులు నేయ నెఱుంగక మేను మేనిలో
రాసినయంత నే కళఁ గంజలి కఁగిట బాలయందె బో
యానుఖి మింత దంతి యన నైవది గాన గుయ్య కీర్తికిన్.

. అంగజరాజవైభవమఖంబుధి నీగతి నోలలాడి చి

త్రాంగద సేవ జేయ మలయధ్వనిల్లటపల్లం దై తదీ
యాంగబలంబు గొల్వనరుఁ డంగులరాజ్యము సేయు చుండ నా
సింగపుఁజెన్ని లేడుము చెల్వకు గర్భము నిల్పె సంతటన్.

85

. మించెన్ బోరుచికోరికల్ గడు విజృంభించెన్ దనూక్లాని గా

న్పించెన్ మేచక కాంతి చూచుకములం జెక్కిశృవైఁ చెల్పు గె
ట్టించెన్ గూర్కులు సందడించె నడ చంపించెన్ మృదా మోదముల్
గాంచెన్ వాలెఱ యోసరిఁ దెఁ ద్రిపథిల్ నానాఁటికిన్ బోటికిన్.

86

సీమంతసతీమణికి, న్నీమంతముఁ జేసి రిపుడు నెల నెనిమిదిగా

శ్రీమంతు కెక్కుగర్భ, శ్రీమంతుం ఁతఁ డనుట సిద్ధము గాఁగన్.

87

పొద్దులనెలలన్ వేసెగ, నుద్దులుగాఁ జెయఁ దగునుహోయశములు గా
ముద్దులబాలునిఁ గనియెను, పొద్దులనెలయిడల నింగుముఖ శుభవేళన్.

88

ధనము లసంఖ్యముల్ సాతబుధన్వజకోటికి నిచ్చి యప్పు డా

తఁయుని బభ్రువర్ణహరుధటును నెలెడు ముగ్ధులభ్రువా
హనుఁ డను పేరు చెట్టి చెలు వదఁగఁ బొంగుఁదొట్టఁ జెట్టి శో
భన భనాప్తి గంజలిఁ పొండఁ పొండ్రవనుధర ధిభల్.

89

తనకులస్వామిండిగి నుధా గుధిఁ బోలుఁ, బాలబుగ్గలమించుగీలఁ గనుటఁ

దనపితామహుని స్మరింపకాధిపుఁ బోలు, రెప్ప పేయక చూచురీతిఁ గనుట

దనసంకళి ద్రి నుత్పలబంధపునిఁ బోలుఁ, గదిము లక్ష్మిలిఁ జాఁచి గారిపిలుటఁ

నతాత యనుఁగుదమ్ముని నుపేందుగినిఁ బోలు, వల్లనల్లన దప్పటడుగు లిడుట

ధరణి గాంధీర్యవైభవదాన్యులు, గల వని కసంబడఁగ వేఱ తెలుపనేల

కుని గురుజనంబులెంతయునాదరింపఁ, జిన్ని బాలుండు ముద్దులు చిలుకుచుండె

అడితప్పనిధర్మజ ననుఁగుఁదమ్ముఁ, డాకుమారకుఁ జిత్రవాహనున కపుడు

ంకకరుఁగా నొనఁగివేడ్కవారిచే, నంపకముఁగాంచెదీర్ఘయాత్రాభిరతిని.

41

చనియాదక్షిణపుణ్యభూమిఁ గనుచున్ సౌభద్రతీర్థంబునం

పును స్నానం బొనరింపఁ బోవ నట మాసుల్ గొండు బో నిహోలుం

నన ప్రేతస్మృతిపంచతీర్థములయం దత్యుగ్రనకగింబు లుం

పును నూ తేఁడులనుండి యిందు నొకనాఁడుం జేరరా నేరికిన్.

42

మోక్షమునకుఁ బోవ మొన లెత్తుకొనిపోయి, ననెడువార్త నిక్కమగునటంచుఁ

గురింక వెఱుకు రెవ్వరును మీరలటుపోకుఁ, డనిన నవృత్తొనుచు నర్జునుండు

43

- తే. ఏను తీర్థము లాడంగ నేగుచెంచి, యేనుతీర్థము లాడనో డివలంజనుట
పొరువ మెయంచుగ్రంథి బోవారిచరము, పట్టె బట్టిననమ్మహాబాహులు.
- క. ఎడమకరంబున నే య, యెడ మకరముఁ బట్టి బయిటి కీడిచి వైవత్
పడి భూమికఁ జూపినక్షే, నడిఁ దొల్లిటిరూపువాసివాసి యొసంగెన్.
- ఉ. పట్టువగుబ్బలుం దొగరువా తెఱయుం జిలునవ్వసన్నెల్ల
దొట్టిలముద్దుమోమును దట్టు క్కను మేను పెడంనసోగయై
పట్టిలకన్నదోయి నిడువాలంగురుల్ పటుపుంబిలుంగు లేఁ
గుట్టమనుంగవున్ గలుగుకోమలి యై యది మ్రాల నిల్చినన్.
- క. అలోలనయనఁ గనుఁగొని, యాలోచనఁ జేసె నృపతి యగ్భుతమతి యై
యాలో నిది యచ్చరణో, యాలో కకాల్ల మరునియాలో యనుచున్.
- క. ఈబాలమోమునకు నా, జాబిల్లికి నెంపదవ్వ సరివచ్చునాకో
యీబిడచనుఁగవ కొక మె, ట్టాబంగరుగట్టు తక్కు పొ నెంచంగన్.
- క. నడు మెంత సైక మోహన్, కడికిటిలో నణఁగు నెఱుకుచేడిసమీలాం
గడకొత్తుఁ గన్ను లొరా, జడయందముఁ జెప్పఁబాఁప జగతిం గలదే.
- మ. అని యాక్రిష్టి మనంబునం బొగడి యుగాగ్రకాఁగనకగ్రంబ వై
మును పట్టుండిన దేమి మేలు చెలువంపుం గల్గి వై యిప్పు డొ
ప్పిన దే మెవ్వరిభామినీమణిని నీ పే రేమి నా నిట్లనున్
కను మోభూనగ యనుపూర్తిగఁ బరావృత్తాంత మాద్యంతమున్.
- క. ఏ వంద యనెడు నచ్చర, చానన్ డరుజేందుధరునిసఖునియనుంగన
నానెచ్చెలులు త్రిలోకీ, యా నీచ్చలు గలరు నల్వు రతులకుభాంగుల్.
- అ. వారు లలిత పద్మ సౌంధ్య సమీచి, యనెడు పేర్లు గలుగునట్టివారు
జగములెల్లఁ జూచి చనుచెంచునో మేము, వనధిఁగాంచినొక్కవనముఁగాంచి.
- మ. నీహరించున్ మలయానిలం బవటఁ దాపిం జిల్గి నెమ్మేని యా
విహరించున్ వికనాదముల్ చెప్పికిఁ గాఁచుం జపుల్ పోద మా
సహకారాలివదంబుఁ జూడఁగ వయస్యాహలి వాటిల్లెడున్
సహకారాలివదంబుఁ జూడఁగ వయస్యాహలి యాసే కవా.
- క. అని యితి శేతరచతురో, క్తిని గుంభన మెఱయ నరిగి లేఁకున నందున్
మునియొకఁడు దపము సేయంగని యది? ఘ్నులు నేయఁ గడఁగికడంకన్.
- క. నెఱిగరులు గేలుఁజిగురులు, నితీచన్ములు పరివికన్ను లించుకకాసుల్
జిలుఁదొడలు నంచనడలున్, మెఱపులయుఁపులుఘటింప నిలిచినటింపన్.

మాపాలు పాకింత గనుంగొని, తాపనుఁ డట నలపు నేరు వైవ మెటుంగున్
కావ మొనఁగె మకగులుగాఁ, గోపగనా వేసినాక్షకుటిశేషులందఱై. 56

అందులకుఁ జాల భయపడి, యందఱు మడుగులకు వాగ్గిరి యిటిదీనరతోఁ
గొందలపడ నపు డాతని, డెందము నైకొనిరొ నక్కటిక పుండెంపున్. 57

శీతలదృష్టిఁ జూచి మునిసింహుఁడు నానచనం బహుఘ మో
భీతమృగాకులార మది బెగ్గిల నేల యింకన్ / నుండు మీ
చేత గృహీతుఁ డై సలిసీమను నెవ్వఁడు వెల్వరించు మీ
మాతఁడై కావమాక్షకరుఁ డయ్యెడుఁ గొం డని పగచెఁ బంచినన్. 58

ఇలఁ గలవీ సూడ మన మేటికిఁ బోవఁజొ బోయినన్ పని
న్నిలువఁ బనేమి నిల్చిన మునిం గని త్రుళ్ళుగ నేల యంతబో
నలిగి శపింప నేమిటికి నాతఁడు వాగ్గిరిఘలంబు దప్పునే
కలిగినవే కదా మకరికల్ మన కెప్పుడు వాగ్గిరి యుండుటల్. 59

అనుచు ననుతాపమునఁ దోర్చివఁ జనుచు నుండ
నారదుఁడు నూచి యర్చరలార మీరు
చిన్నజోయిన మొగముల నుచ్చవార
లే మనినఁ బూర్వవృత్తాంత మెల్లఁ దెలిపి. 60

ఋషితిలక కంటివే మాయదృష్ట రేఖః, కుడిచిహ్నుర్బుండ్లి యిదయొక బెడదఁ దెచ్చు
కొంటి మే మేడ మకరులై యుంటయేడ, నన్ని మే యిట్టిబాధబింబాధులకు. 61

అనఁగిని యనిమిషముని యో, పనితాతిలకంబలాగ ననుధాగీర్వా
ణునికాపముఁ కిదికృత మే, ఘనునకుఁ దప్పింప నలఁ గా దటు లగుటన్. 62

మీరలు దక్షిణాంబుధిసమీపమునం దగుపంచస్థిరముల్
చేరియు గ్రాహరూపములఁ జెంది శతాబ్దము లున్నఁ దీర్థసే
నారతి భారతాస్వాయుఁడు నానవనందనుఁ డర్చనాశ్రియఁ డే
లేరఁ గలం దతండు కడలేర్చు మిమున్ దృఢసాహసంబునన్. 63

చనుఁ డచటికి నిపు డింకెన, యన గుఱుం పంచభీష్మహ, యనంగా మున్
విని యుండురె కద యేటికి, మనమున నుమ్మరికఁ జెందఁ మదవతులారా. 64

అందున్ మమ్ముల నూరడించ వినయాహూదంబు రెం లే విజృం
భించన్ మొగ్గి జగంబులందును మిముం బేగొన్నమాత్రం బట
పంచంద్రై దురితంబు లెల్లఁ జనఁ గా భక్తిన్ మిము న్నేడు ద
ర్శించన్ భేదము పోయి మోదము మదిఁ జెన్నారదా నారిరా. 65

- క. మికతమున నూత్రోద్ధరి, మాకుకొ మితి యెఱుకననియె మంటి మటంచు
లోకేశ్వరమడుదీవనఁ, జేకొని యిటు వచ్చి నిలిచి చిత్తములోనన్
- క. దుర్జననఁ సర్జనముగ, నిర్జరలోకాధినాథునినుతుం డగునా
యర్జును సర్జనసముదా, యర్జునుఁ గనుఁగొనెనిభాగ్య మని యెన్నఁటికో
- చ. అని తలపోయుచు స్మరికాకృతఁ, నూని యిటుండఁగా నిజే
పనిగ మదీయపుణ్యపరిపాక మనం జనుడంచి నీవు న
స్మనిచితి వే కదా కడమ నాచెలు నౌజలచారిచారుఁ
చనలకు కాపవిమోచనము సల్పి కృతార్థులఁ జేయు పాధివా
- క. అని సంద వేకిపం ది, క్కినతీర్థము లాడి వారికన్ కాళవిమో
చన మొనరింపఁగ నెప్పుడు, జనుడంచి సుభాంగిల సన్నిధి నిలువక
- క. కలలో నెఱుంగి మేగటి, కలలో నీచెలువమున సకలలోకములకొ
కలలోలాగులగరగిరి, కల లో గొనినాగొ చంద్రకలలో వీరిల్
- క. అని తనచే నిజరూపము, గనిరి గదా యనుచు వేడుకం దగునృపతిం
గని యాచుచ్చర లిట్లని, కొనినూడ దొడంగి నిధికుతు కాన్వితల్లె
- సీ బలవైభవంబుచే గెలుచుమాత్ర మెకాదు, గమనలీలను గెల్పుగంధకరిని
గీర్తిసేనూర్తిచే గెలుచుమాత్ర మెకాదు, నగు మెగముని గెల్పు దొంగల తోన
బలుసాహసంబుచే గెలుచుమాత్ర మెకాదు, మినుకుగొనునగెల్పు మృగకులేంద్ర
సలఘదానంబుచే గెలుచుమాత్ర మెకాదు, నలులగాంఁగిని గెల్పు నీరదమును
- తే సకలసద్గుణసౌందర్య సారమూర్తి, యనియును నానినుడు దెల్ప సేవయుం
మిగ్గుహాభుస నిష్ఠ డోగొమ్మలార కంటిమి గదమ్మ కన్నుల కఱపు దీక్ష
- తే బాపువలరాజుగన్వంబుఁ బాపుయాపు, చాగురే రాంకలల మిం చాగురేఖ
మేలు నలరాం సోయగ మేలుజెలువ, మమ్మయారాజుప్రతిగానమమ్మయెఁ
- కే అందఱును నింద్రసీలకుభాంగు డొడు, రింద్రసీలకుభాంగుడే యితడు గాన
దండ్రబోలినమాపుమాత్రం బెకాద, యా నెభూలోక జే వేంద్రుడంచుబాగడి
- తే నీకు గల్యాణ మా రమణీయరూప, నీకు వంశాభివృద్ధి యా నృపకలాప
నీకు జయ మగు సాహసనీతిభరిత, నీకు సామ్రాజ్య పా మహానియచరిత
- కా అంచుకొ వేలుపుమించుబోలు శుభోదగ్గంబు గాన్పించ దీ
వింపన్ వారి బిరియానులాపములచే నీడ్కొల్పి గోకర్ణభూ
పొంగిచడ్డొట్టి గొల్చి పశ్చిమసముద్రప్రాంతపుణ్యస్థలుల్
గంచున్ బోయి ప్రభాసతీర్థమున వేడకం గ్రీడిక్రీడి చుచుకొ

3. ద్వారకాపుర మచటికిఁ జేరు వనచర, జెప్పఁగా నెని కడుసంతసిల్లి కలదు
గాయఁక నుభద్రరూపరేఖాఃలాస, నిభ్రమంబులగునజ్ఞాఙ్గిండుగాఁగ. 77

. అరిచందమామ నేలిన, దొరగా నెన్నుదురు నెన్నుదురు చిత్తరికిఁ
బరువంపు మెల్లమెగ్గల, దొరగా బల్కుదురు బల్కుదురు జవ్వనికిఁ. 78

. అలకలు నీలము లధరం, బలవగడము గోల్పు ముత్తియంబు లటంచుకొ
దెలుప మును పండుఁ జలుకల, కొలికితెలుం గెల్లఁ బూస గుచ్చిసరితన్. 79

తే. అనుచు నాకన్యఁ గైకొనునాసఁ దగిలి, యతులకుఁ ధయలగుదురయదవులని
తనుకొని గంకండవనోవ్యవసాయ బిలఁచి యనుచు జనంబు నందింపవనిచియంద

నీ. మృగనాభితిలకంబు బగబగి ల్లలలా, టముమై మృధూన్యపుండ్రంబు దీర్చి
తిపసీయ కాశేయధారేయ మగుకట్టి, కనునఁ గానాయవస్త్రము ధరించి
శరణాగతార్థసంగాయకంబైన, దక్షిణపాణిఁ గ్రదింప మూని

రణచండకోదండగుణిణాంకం బైవ, రాకేల నునుగమండలువు దాల్చి

తే. యుండఁ బోశాంతరస మెల్ల నుటిపడఁగ, సంగసలసాంగులొసినన్యాసియగుట
గద యుచితమెందునానవమదనమూర్తి, యంగనామణిఁ గోరినన్యాసి యయ్యె.

కటలండి నడకొండ, ఘటయింక పలాయఁ ఘండ గాఁడఁ కూలుం

డట్టులైననేమి యఘటన ఘటనాచక్రగుండు గలఁడ కా హరి యనుచున్. 82

గోపాలనందనుం రా, గోపాలకిచక్రివన్, కోవలదవ్య

శ్రీపాదపద్మములు దన, లోపలఁ బిలపాయ నంతలోపల వేగక. 83

౦. సొన్న పుసన్న చేలఁ గటికొట్టి కిరీటుము మానిఁ గాల్చితే

మన్నియతోడఁ బట్టు నెనమాసిక వక్కనఁ జేర్చి వచ్చి చెం

త నిల్చిచె

గొనువకొ యదవంశదుగ్ధవా

లే. వచ్చిరై వతకారామవాటి నిల్చి, కృష్ణుఁ డందివ్యగోష్ఠి నారేయి కడసి
యచట నుండుము తానకాభీష్టమిపుడు, నేయుడువటంచుఁ బైతృష్వనేయునిలిఁ

ఉ. ద్వారక కేఁగి యందు బాధవర్గము బందుజనంబు లాత్మలం
గోరి భజింప నుండి యొకకొన్ని దినంబులమీఁద భక్తమం
దారుఁడు వానుడేవుఁడు ముదింబన రై వతకాచలోత్సవ
శ్రీ రచియింపఁగా వలయు లే పని మంతులఁ జూచి పల్కినఁ.

81

ఉ. అప్పుడె వారుఁ దీర్పరుల నందులకుఁ సమకూర్చి జాళువా
యొప్పలకుప్పలై మెఱయు చుండెడుమేరునలం గురుంజులుఁ
జప్పరమల్ వితానములు సర్వము నాయిత పెట్టి కానుకన్
దెప్పలుగా నమర్చి గతిశ్రీవతి రైవతకాచలంబునఁ.

చ. అపు డొకమాటఁ గంసరిపుఁ డానతియిచ్చెనొ లేదో మంచిచో
క్కపుఁగపురంపుగిన్నియలు కస్తురివీణెలు రాకగాఁగఁగం
డపొడవు దెచ్చి వైచిరిచటన్ మఱి రక్కినవస్తు లంటిమా
యవరిమితంబు లే మనఁగ నవ్వభుపట్టాభాగ్యసంపదన్.

81

లే. గంధమాల్యాభరణవస్త్రకలేతు లగుచుఁ, గామనీరత్నములు దారుఁగలసి మెల్
చనిరి రైవతకోశ్వవంబునకు నపుడు, కీరు వాగన కయ్యదువీరువారు.

8

చ. కలయఁగఁ శింద్రికావిణ్ణకంబలెఁ గుంకుమఁ బూసిచూడు మో
పాలఁతుక నాదునే గృనినఁ బూసినయట్లనె లెస్సయున్న దే
బలి యని కేళిసీరమణి పల్కిన నవ్వుమ శంఖరా రియ
ర్మిలిఁ గయిసేసి యేఁగిరి గిరిం గన నాదుచిరాంగు లిర్వురువుఁ.

9

ఉ. లేవతిగుబ్బచంటిమకరీమయలేఖ లరఃస్థలంబునఁ
భాననానా

క. అగతి నరిగి సమస్తజ, నాగతి రైవతికరిగి ప హామహాలీలా
భోగము గన్నులపండున, యె గాఢకుతూహలము నహం జీయన్ 98

ఉ. మున్నతిభక్తిఁ బూజలు సమన్నతిఁ బా నొనరించి యాత్మయో
పిన్నికగంబులం దివస సేవలొనగ్గఁగ జేయు చు డె న
శ స్త్రవరిత్న హేమగచ్ఛితం గ పల్లకి నెక్కి వేడ్కఁ గా
నన్నులు రామకృష్ణులు గి యెలు నమ్మగి గానంపగన్ 97

క. చెలియలు మభ్యసినన్యె చెలియలు వేయకలలు గిరుచెలిల గొలువన్
దొలకరిమోహో యిది యని తొలకరినొకటి వేయగ జోడు జూడని. 98

ఉ. యావలిమాలికాభరిగ మప్పుడు కొంగళలు వోట్లు ముగిలన్
రైవతితోత్సవాగరిజనంబు ? రాజతి నేయుచు చు గ
ప్లవత కర్చనా తు లలిచగ్గిమది యె ర్తెభయ
వైవతరాజనాచను ధనాజయుని తి గా నె గానె. 99

తే. ఈకగణిఁ బూరి లో రెండు యిది స గు నె నె గానూటయి
నోదవైభరు తెల్లఁ గన్పొనచు సెప్ప గల్గెను నె నె గానూట. 100

క. మును కిన్నది తానప్పుడు, గురుగొన్నది లక్ష్మియె గాన గానగొన్నది
పెనగొన్న మహాత్పర్యం, బనె న్నరు లిట్లు లనామఁ గొనగొనగొనెన్ 101

ఉ. చూడమె శవతాసనంబు శోభనకాంక్షిలొనెనెభరు
చూడమె నాగకన్యకల లోకమనోహరయి చూడమె
చూడమె మర్త్యకామిలస్తోమము గెయిలొనెనె
పాడఁగ దీనివంటియొక వై మూలెనె నె నె నె నె. 102

క. చెక్కులతిగి చనుగుట్టుల, చక్కఁగఁగను మెనెము పేట బడిగి గాన
చొక్కమగదీనిఁ జూచినె, బొక్కమె గూడ లెన్పెట్టానులన్. 103

ఉ. కిన్నులు దీర్ఘమున గగుమెగి బు గొలకట్టులెన్సెగ
పున్నమచదిమామలెనె లెన్సె చొక్కఁగెనెనెనె నెన్సె గా
నన్నుల మేలుండులు పయోగగయన్ మో క నె నె నె
నెన్నిక కెక్కువొక్కితెనెల మివ్వొక్కటినికెన్సె గానగన్. 104

తే భగ్గిమరకమనోహర గాటం గెట్ట హనుప
తారకావ్యామగట సుభాంభయగ
సాటిజగడాలు నెట్ట యుగ
సబ్బముఖి యంటె లెస్సె యాఁజురులెన్సె. 10

1. ధారాధరము వెన్న దన్ని పుట్టినచాయ, నున్న దీనింబాధగోష్ఠిచేసి
జక్కవక తొమ్మి తొక్కి నిల్చినచాడ, నున్న వీనవలావయోధరములు
చిన్నిపాఠ్యులులేడిఁ జెవులు వట్టాడించుఁ గతి నున్న దీరామకన్నుబోయి
సల్లచీమలబారు నడుము దాఁకినవీర, నున్న దీచెలవంపుఁగన్నయారు

తే. విపులపులిసంబు వెన్నకువీరగ నొత్తు, నందమున నున్న దీమందయోనిపిలుఁడు
దీని నెన ద్రైఃకేతు నఁ గాన మను, నోజవజ్యోగి యాజగన్మోహనాంగి.

క. నైకము నడుము విలాసర, నైకము నమ్రోగము దీనివృదువుధుకోత్తుల్
నైకముఁ దెగడు న్నవరా, నైకములో నెల్ల మెలుబం తిది బలిరా. 07

ఉ. ఇత్తరరాక్షి మేనిజిగి యేలిక మేలిక దానిపైఁడి కీ
గుర్త పుగుబ్బలాఁడిజడకుఁకటి చీకటిమూలదుంపకీ
పుత్తడిబొమ్మకన్నుఁగవపోలిక నాలికగండుమీల కీ
లిత్తరిముద్దు నెమ్మోగము పిన్నమ చందమామకుకా. 108

తే. కామినీమణినిడువాలఁగన్నుఁగవకు, నెన్నికకు రానితొగతేకు లీడు నేర
తగదు తగ దిఁక వలినవత్తంబులందు, నీడగునో యేమె నూట పేయింటనోకటి

క. మహిలో సరి గలదా యీ, మహిలోత్తపంబు మేనిమహిమకుఁ దెలియకా
మహికుందనవునలాకకా, మహికాకరలేఖ మించు మించుకా మించుకా. 110

సీ. కలిగఁబో యాయంతికులుకుగుబ్బలఁ జూడఁ శీతలైలాదుల నేవళలము
కలిగఁబో యానాతివధులయందముఁ జూడ గంగాతరింగముల్ గన్నఫలము
కలిగఁబో యారామకనుబొమలూడ్పడంగ, మునుధనుష్కటిలో మునుగుఫలము
కలిగఁబో యాభామకటికలాసముఁ జూడ, భూపదక్షిణము నల్పుటకు ఫలము

తే తోడుతోడనె యిటులు చేకూడవలదె, తన్ని దీఱంగ నింక నీతన్నిఁగూడి
సంసంసంభోగసల్లాచనరణిఁ జేలు, నాఁడు గా ఫలియించుట నాతపంబు. 111

క. అనికొనియాడుచు నుండకా, వనికామణి నంత నుత్సవము చేసి పురం
బున కన్నుచు మాయామనిఁ గనుఁగొని యాహరి నితాంతకామూహలియై. 112

తే. ఆతని నుత్సవయతియకా మతిఁ దలంచి, విషయమునఁ జేరి సాష్టాంగపీఠతీరేసి
స్వాము లెందుండి యిచటికీ వచ్చినారు తీర్థయాత్రగ నది యెల్లఁ దెబ్బదనిన

క. హిమలైలనేకువులను, మధ్యమునం గలనదులు నిధులు నాశ్రమములు దీ
ర్థములుం దాఁ గనుఁగొన్న వి, కశ్మిరమునఁ దెలుపం బ్రహ్మదరవరవకుఁడై.

మ. కలిగన్ భాగ్యవశంబానిం గనుఁగొనంగా మిమ్ము మమ్ముం గృతా
ధులఁ గాఁ జేయఁగ నాత్మిలోఁ దలంచి చాతుర్మాస్యమిచ్చొటకీ

- సలువం గావలె స్వామివారని నమస్కారంబు గావించిపొం
జరియ్యె వేడిన సమ్మతిచేఁ గుహనాసన్యాసి యల్లాసియై 115
- తే. చలువ నేత్రనిలాసంబు చెవులు సోఁక, బాలకుచలల యెడఁజాలఁ బట్టి త్రాల
గలికినెఱివేటిచలంబు కాళ్ళుఁ దెనఁగ, నవలఁ బోలేక నిలచె నయ్యుద్ధనుండు 116
- క. నీరియు నిటులా కానా, నీరియు నన్యోన్యహక్తినితమాననులై
పోరానకూర్మి నుండఁగ నారామునికడకు నంత హరి నమఁచెన్. 117
- క. చనుదెంచిన స్వాములకున్, కేవలము గావింపు మిచట వీరల నిలుపుం
డనినార ముపవంబున, నునిచి మననుభద్ర నేవ కొనిరపు మన్నన్. 118
- తే. పయనువారును జక్కనివారు నీరు, మననుమ్మంబులేమియు మనకుఁ బలిసి
యున్నయవి గావు నేవకుతునుపఁదగునె, కన్నె నదియే మె తెలిసికొమ్మున్న నరకు 119
- క. వీరుమహాత్ములు ఘను లవ, చాగం బగు నిట్లుండ సంయములకు ముగ్
గోరిక వేఁయఁగఁగ నన్యలె, గారఁ శుశ్రూష నేయఁ గాఁ దగువారల్. 120
- ఉ. నెమ్మది సంశయించ కిది నీవొనరింపు మటన్న నల్లె కా
నిమ్మని యమ్మనిప్రపరుఁ గృష్ణుండు దోడ్కొని ద్వారకావ్రతే
శమ్మెనరించి యంతపురిఁ జయ్యనఁ జెల్లెలిఁ బిల్వ సంపి రా
నమ్మ నుభద్ర నీయభిమతార్థము లెల్ల ఫలించు నియ్యెడఁ. 121
- క. కామాదిస్ఫురణంబు లెల్ల నడఁగంగఁ జేసి ధన్యాత్ములౌ
స్వాముల్ వీరలు వీరికిం పొదపురేవక నేవ గావింపు మెం
తోమోపంబున నానతిచ్చి బలభద్రుండే నియోగించినాఁ
డేరూ చెప్పితి వంచు నుండెదవు నుమ్మా నీమదికొ సోదరీ. 122
- క. అని తత్కన్యాంతఃపుర, వనవంజులకుంజవనమునఁ గుహనా
ముని నుండఁ జేసి పలికెన్, నెనరు మదిం బొదల దుక్కిడినత్యలహోక. 123
- క. ఆతఁ డెవ్వఁ డెఱుఁగుదురె మీఁ మతిలోనిన యుండ నిండు మనకుందవత్తుం
బ్రతిమ యగుసుభద్రకునై, యతివేషముఁ బూనియున్న యర్జునుండు నుఁడీ. 124
- క. తనమదిలో నితఁ డర్జునుఁ, డని తెలిసి సుభద్రనేవ కరుగక యున్నం
జని మీరతనికి భోజన, మొనరింతురు గాని యారకుండెదరు నుఁడీ. 125
- మ. అతనిం బూజ లొనర్చుఁ డిప్పుడని నెయ్యం బొప్పు గోపాలుఁ డా
నతి యానర్మిలి మొక్కి నిమ్నఁగని యెన్నాభోకదా యంచు ప
చ్చిరినా యన్న కిరీటి కూర్మ కలదా చెల్లెండ్రవై నంచుఁ ద
త్వకు లేకాంతిమునం దియొత్తులన బూజల్ నేసి వీడ్కొల్పినక. 126

తే. అన్నరుం డంత శ్రీకృష్ణుం డున్ననగరి, సరసం గొన్నియరాణివాసమున నమరు
కేళివనలోన నవరత్న కీర్తితంపుల బరిహారులవన్నియప్పరిగలోన. 127

తే. తెజవ తెజవంక జాములును తెలుగువాఁడి, చూపులనుజూచితనచేతి నూటితోసి
యస్త్రశస్త్రాస ముసరించినట్టినుమళ, రాసనుం డనఁజెలిమిఁదియాస నుండె.
క, అందుండి మనసులోని .. , మందుం గగతి నొనర్చుకునిలతి కతఁడా
నందమును జెందుచుండఁగఁ, గొల్లలు గారబ చెలులు గొల్లఁగ నంతన్. 129

ఉ. చందుగికావిపానడసిసొంరుచుల్ సరిగంచుఁజేగినైఁ
జందులు ద్రోక్క వేడి కటిసీమపయి న్నటియింప జా వా
యంబెలు మ్రోయ జంటిరొకింటి పిక్కిట్టిల్లఁగాఁ
జందనగంధి వచ్చె నభసమృత సమ్మినిరా నవేవకున్. 130

ఉ. నచ్చిన దౌలఁ గాంచి తలవంచి జపలునెనంబు వెట్టిలి
వ్యచ్చుం డొకింతినేపు తనవంకఁ గనుంగొనకున్న మెల్లనె
యచ్చట నిల్చి నయాంబునఁ జేరి కుచులు బోరగా
మెచ్చినభక్తి మొక్కియనియం జెలి యంజలిఁ జేసి యంపుగన్ 131

ఆ. ఓమహానుభావ గౌమి గానల దేవ, పూజ కిపుడు పత్త్రపువ్వులబ
లాదికములు దెచ్చునా యనవుడు నట్ల, నేయు మనుచు నతఁడు నేయి నూచ.

సీ. తనయరుజాధగంబునకు నీ డివి యన్న, గమన సేతించి పల్లవములు గొన్ని
తనతనూ సౌరభంబునకు నోడియన్నచందాన తెనకి పుష్పములు గొన్ని
తనమధురాలాపములకు దీటిని యన్న, వగిది చుగసి తియ్యఁబండ్లుగొన్ని
తనతనగవులేటకును బాటి యిది యన్న, పోల్కి వేతించి హిమాంబువులుగొన్ని

తే. పత్త్రపుటికావిధూపలపాతికిలను, దెచ్చి నెనయంబుతోడ నందిచ్చె నపుడు
వసిఁడిగాజులమనమనల్ వైకిఁబాలయ, జకితబాలమృగీచకళిత నయన. 1 133

ఉ. గంటనివేమ మేను పులకించె గిరీటికఁ బూలొసంగి వా
ల్లంటి గిలుక్కునం దిరుగఁ గమ్మని కనుతికావి గ్రమ్ముకో
గింటెపుగల్గిగుల్లజగిన్ వెలిజమ్మునోయారిజల్లవ
య్యంటచెంత గొకింత దనయంగమువై నటు పోకి నంతటన్, 134

క. చేసి జప మతఁడు గడువి, క్వాసము చెలిచూపుచేడిసలపై నిగుడన్
జేసినయది జపమూర్ మతి, చేసినయది గాల మనుట వృధగా కుండన్. 135

తే. భానుమామునవేలిరుదాపంబుఁజూచిఁముదితయెడఁబాయకుం డెడుమూర్తిదలచి
రమణి మెనగ మైననిగ్రహము నెంచి, పోవుమని వేడుకొను దేవభూజిత

లే. వినతిఁ జేసిన భిక్ష గావింపుఁ డనిన, మాఱు నడ్డింప నివి దుత్తమా యటన్న
బల్కునారాయణా యమభాషణం నె, యల నిజాలకు సన్యాసివ లెనతండు, 137

క. భయభక్తుల నిటు లాకృతి, కి యతి గ్రామణికిఁ గన్యకామణి శుశూః
వ యొనర్చుచుఁ గొన్నాన్పుని, డి యొకానొక నాఁడు తనదుడెడములోనన్ .

ఉ. వాసవిరూపచిహ్నములవార్తలు మున్ కని యొందుదుం గదా
యాసాబ గల్గ నేఁడు గన నయ్యెడు శీరలయందు వైన స
న్యాసివ మసంగతం బగుమహానుకుమారుఁడు రాకుమారుఁ డే
గాసికి నోర్చునే కలరు గా మతి మానిసిఁ బోలు మానినుల్ . 139

క. అని సంతయ మొకయించుక, యను లే కెప్పటివడువున యవలివతంసం
బనువుగ నతనికిఁ బూజన, మొనరించుచు నుండె నంతికోద్యానమునన్ . 140

సీ. కరము సాఁచి నవాంబుకలక మీ పడినడ్డ, కుంకుమాంక పుముద్గుఁజంక మెఱుఱు
ననలుదేఁ బోఁ గాన్పుఁ దెన గునంచనదల్పుఁ, జాటుజంకెనవాఁడెచువుదెచ్చు
పూ రెమ్మవంచునో జాటుచయ్యంట దాఁ, గిలిమూఁతలాడుగుబ్బలదెడంగు

పాలితి కాయో పండ్ల పోయినపని యెన్నఁ, జిలుకుమాటకువపుసాలపుఁదేట
లే. మతియు మతియునుజూడ నే మనసువాటి, వారికునుమఘలంబున దేరఁబనుచు
దొలుతటిని చాల పని యావధూలలామ, నే మనఁగ వచ్చుఁవచ్చుచు నేమమింక

లే. తెమ్ముబంగారుకుండజలమ్ము లనుచు, దెమ్ము లకూన మంచినుమమ్ములనుచు
దెమ్ము బానై నకొమ్ముఘలమ్ములనుచు, మించుబోడిని నేనుపుమించఁ బలుకు. 142

క. కుమ్మెదవలె నున్నది యటు, గమ్మని నెఱిగొప్ప నిఁక బ్రమసితిఁ దరుణి
కృమ్మనిరినల్లగలు పని, కృమ్మత మటుపెట్లు గన రా కుండన్ . 143

క. నిద్దంపు మేలిసాములు, దిద్దినకమూరిబొట్లు దిలచల్వలు నై
పొద్దొకసింగారముతో ముద్దియ చనుదేర మిగుల మోహతురుడై . 144

చ. బలిమిని బట్టఁగాఁ దివురు నొప్పక యిట్ల టన్నచోఁ
బలుపు రెఱింగిరేని నగుఁబా టని కొంకుఁ దలం పెఱుంగకే
కలయఁగఁ జూచుటలో తగవు గాదని యొండు నతండు కాంత నె
చ్చెలుల నొకింత పాసి తనచెంత మెలంగుచు నున్నవేళలన్ . 145

చ. అట జగదేశమందరికి నై యతి శేషముఁ బూని వచ్చి నాఁ
డట తనచేయుభాగ్యమున నప్పువుఁబోడియొ చెంత నేవ నే
యట కని వచ్చియుండు నట యొక్కొక పట్టున నొంటిపాటు నా
నట యితఁ డెప్పు డెప్పు డను దగ్బుగ మే మనిఁ దత్తఱించుచున్ . 146

ఉ. నుండరి రానినో నెదురు నూచుచు నటె వచ్చునో

నిందునిభాస్యచక్కఁడనమే కని చొక్కుచు నుండఁ బట్టె నీ

నుండడిచేతనే యరుగ సాగెను బ్రాద్వికవేళ యెప్పుడో

సంబ జపంబు నర్చనను సల్పుట కాకపట తిద్దిండికిన్.

147

తే. బలదికమ్మోపిఁ గని జపావత్తి ముఱచెఁ

దరుణిలేఁగొను గని హరిస్మగణ ముఱచెఁ

గడమ యన వేస ముక్కటియతక్క

ముఱచె నన్నియును నాకృతిమిమిదండి.

148

మ. ఒడలుప్పొంగు నోయారిజూడ బవరాల్పద్దన్ మెలంగన్ గగు

వొడుచుకొ ముద్దులగుమ్మగంధకునుమంబెల్ చేరి కంఠిచ్చన

పుడు వ్యాపాగము లన్నియు వృజుచు నప్పుఁబోటి రాకుంపినక

గడచి పొక్కచుచోయుగంబుకొనిన్ గన్నట్టు రాచూరికిన్.

149

క. ఆనందబాష్పములచె, నాని వహూహోవభావనటవలనఁ దనలోఁ

దాన తలపోయువానికి, స్నానం బేమిటికి వేసె నెవ మేమిటికిన్.

150

క. ఈరీతి నుండ నొక నాఁ, డారాజకుమారి యతిని కాహో మిడన్

తేరి తదారామంబునఁ, గూరిమి నెచ్చెలులు పెట్టఁగొని తేరిలగన్.

151

క. బస లలనాచటి బాగరు, బస లల దొంతరలు డించి వినయము మది కిం

పొసఁగఁగఁ గంకణరవములు, పొసఁగఁగఁ నాసి గసొన్నములు వడ్డించన్.

చ. చిలుకలొల్కి వే యెడచుచేయిడి గొల్పెనుబాణులొప్పు నిం

పులుదులకింపు చుండుభుజమూలరుచుల్ జలుఁగుంబయంటలలోఁ

గుణకుమిటారిగల్పించనుగుబ్బలుఁ జూచుటెకాని క్రీడిక

ద్విలి మతి లేదు భోజనము మీఁదియపేక్ష యొకించు కేనియన్.

152

తే. రమణి యొయ్యారములపైఁ బరాకుచేతఁ

జవి యెఱుంగఁడు వడ్డించునవి యెఱుంగదు

భోజనము నేసి లేచె నారాజనుతుఁడు

రృప్తియేరీతి నుండెనో తెలియరాదు.

153

క. ఆపు డలిరయమునఁ బన్న, రవరంజనసిండిగిండియందుం గొని తాఁ

జవలాక్షి తెచ్చి యొసంగం, గపటపునన్నాన్నిని ధాతకరవంకజుండె.

154

క. నిగనిగనిచంద్రికాంతపు, జగతివయిం గూచుచుండ జవ్వనిబెనుకన్

జగడపుఁ గంబపుఁబాటున, మొగ మించుక గానిపింప మరుపు నటించన్

క. కంగల్ దీపనైతిజీవక చన్ద్ర ట్టంటి రాణింపఁగాఁ

తెంగల్యల్ నెఱిగొప్పనందు నొకవై చెంతం గురాలింపఁ గా

బంగారంబియ ముక్కనం గవిచి నైవై నచ యల్లింపఁగా

సింగారం బగుముద్దుఁ జిల్పితనకుకై తేగోడు వాదోడుగన్.

157

తే. ఏకతంబున వసియించి యిట్టులుండ

మదనమడనాగవలమాన మానసంబు

రుహుఁడు పురుహూతనుతుఁడు సేరువున బలిక

నాతకోరాక్షిఁ గేగిఁగంటఁ జూచి యపుడు

158

తే. చెలువ నిను రాజకీరంబు చెట్టినట్లై, గలికి నిను రాజహంసంబు కాలుదొక్కి

మంచితకుంబు లివిగా నామాటఁ జూడు, కన్నయిలోనఁబెండ్లిగాఁగలదునీకు

క. అనవుడు లజ్జావసతా, నతామగన యయి వీరు నాఁగ మహాత్ముల్

తనజేసినసేకుఁగా మాన మలర వచించి గనచు మది నుత్సుకయై.

159

తే. కురులు కెంపులబొగడుల నెరయ గున్వ

నిక్కుఁజనుగుబ్బలఁ బయంబ చక్కిఁచి

పలికఁ గలకంఠామృతంబు చలివి నొలుక

ముత్తియపుముంగుల యొకింత మోఁగదయ.

160

మ. అవుఁగా మారిట మున్ను గన్గొనినచాయ త్రేనగా నాటనుం

డి విశేషంబాలు గొన్ని మమ్ము నడుగన్ వేడ్కయ్యెడు న్నాకు నె

య్యవి గన్గొంటిరి పుణ్యభూమి లట రాజ్ఞాబల్ మనోజ్ఞంబు రె

య్యవి యేయేపురమల్ గనంబడియె మోకిందింబి మార్గంబునక.

161

క. మారింద్రప్రస్థముఁ గనినారా పాండవులఁ జూచినారా సుఖులై

వారందఱు నొకచో ను, న్నారా వీరాగ్రిగ య నరు నెఱుగుదురా.

162

వీ. ఏగుజంబులవాఁడు మృచరాజునిధ్యంబు, పుడికితచ్చుకొను నెన్నడుమవాఁడు

నెఱివెంపుకలవాఁడు నీలంపునికరంబు, మెఱుంగుఁజామనచాయ మేనివాఁడు

గొప్పకన్నులవాఁడు కోదండగుణకిఁజాం, కము లైసంతేరు లమరువాఁడు

బదిగడ్డమువాఁడు పన్నిదం లిడి డాఁగ,వచ్చు నందపువెన్ను మచ్చవాఁడు

తే. గరిగరనివాఁడు నవ్రవమొగంబావాఁడు, చూడఁ గలవాఁడు మేలైనసాబగునాఁడు

వాచి మేనల్లకొడుకు గావలయనాకు, నర్జునుండు పరాకృమోసార్జునుండు.

క. తడ వాయె భూపద్రక్షిణ మడరింపఁగ, బోయి యామహామహుండు పదం

పడి పుణ్యస్థలముల నె, న్నడు మారందండు నరుగ నరుఁ గానరు గా.

165

- క. ఆన విని సమస్తభూములు, గనివారము తీర్థయాత్ర గావించు నెడన్
గనుగొనినాగము పంక్తిం, దననందను ననిన మద మెదం జెన్నొందన్. 168
- ఉ. ఎచ్చటఁగం టిరో శివయు నిక్కువ నిక్కువ మానె రాఁడుగా
యిచ్చటి కంచు గోరికలు నీరిక లెత్తరసోక్తిఁ బల్కఁగా
నొచ్చెము లేనిరీతి మెద నూఁగ సాగ వెంటనే
పచ్చనిఁటివాడ ఇపుడు వైదలివైఁ దలిరాకుఁ గైదువులే 167
- ఉ. కోమలి యీగతి స్మరిం దగుల్పడఁ బల్కిన న్యోనిర్జర
గ్రామజీనాను మోరెవటఁ గంటిగొ యంటిపి కన్నమాత్రమే
యే మని చెప్పవచ్చు నొకయించుక భేదము లేక యాయనే
మే మయి యున్న వారమునుమీ శివచారబాహుత్రిలోచనా. 165
- ఆ. తీర్థములను గ్రుంకి దేవతా నేవలు, చేసికొనుచుఁ జెక్కువాసరములు
గూడి యతఁడు మేము గోకర్ణమునయంగు, లంటి మనిన మచ్చెకంటి యలరి
- క. యెక్కడి గోకర్ణం బస, యెక్కడి కిది యెంతదుఃఖ మింతకు సతఁ
చక్క టికివచ్చునో లే, కక్కడనో యుండి యవలి కరుగునో చెప్పుఁడా. 170
- క. అని రాజవదన మాటికి, ననురాగము లేటపడఁగ నాడెడుమాటలే
విని శేషేరాజకొమరుడు, వనశేషణ కనియె వలపు వడ్డికిఁ బాఱి. 171
- క. వేమాటు గొచ్చి గుచ్చిపు, డే మీ వడిగెల్పు మన సొకించు నీ కా
భూమిశుమోదఁ గలదో, తామగనరళాక్షి నాకు దావక చెపుమా. 172
- ఉ. అక్కఱతోడ మంతనమునం దిటు వేరే గాన నెంతయుక
నిక్కము గాగ దెల్పు దగు నీ కటు లైన సురేంద్రసూతి యీ
దిక్కున నున్నవాడనుచు దెల్పినతోడనే మాటలాడఁ
యెక్కడ బోదువో యని యొకించుక సంశయ మయ్యెడుం జెలి, 173
- క. అకవ్వడి యతిశేషము, శత్రుని యున్నాడు నీకు జెంతనె యెన్నా
భోకలరు వచ్చి యింకను, నీకీలక మించుకైన నీ వెలుగవుగా. 174
- క. నీకైతవంబు శీనెద, నీకైవడి దాపశీని యే సర్దునుడఁ
లోకోత్తరశుభలగ్నం, బో కోమలి నేడు గోర్కు లాడగూర్చగ జే. 17
- ఉ. నా పని యాశీలకచ నస్యమొగం బటు గొంత వంచి యె
లే చెల్ల నివ్వెనన్ మునిగి యీతని బార్ధని గా నొకింత ముక
భావమునం బలంచియును సమృద్ధ యవృకచెల్ల యుగళకే
నేవ లానర్చుచుంటి నని సిగ్గున జగనిలేచి పోవగ 17

తే. ఏల పోయెడు నిలు నిలు బాలయనుచుఁ

జేలునగవు నెమ్మొగంబునఁజెంగలింపఁ

దమకమున శేచి మరులేచి తత్కరాంబు

టం బొడిసి పట్టెఁ తేసాచి సవ్యసాచి

177

క పట్టినమాత్రాన దేవకి, పట్టికరాజ్యము లలాటపట్టిక చెనుటల్

చెట్టై గగుర్పొడిచెం జన, క ట్టికయినమంత వీఁడె గట్టుంగొంగుట 178

క మరుఁ డపుడు బేసితూపులు, ధరియించియు నేమి చెప్ప దరుణి స్మరునిన్

సరికోలలఁబడ నేసెన్, గొరవంక రొదల్ చెలంగ గ్రొన్ననవింటిక 179

క అరీలిం శేపట్టి ఏ, రాగోహా వేదిమిదికై రాఁదిగువక

సూరము చెన నరుగక యె, య్యారముగా నమ్రపడనయై యుండంగన్ 180

క ఏ మును చూచి యెటుగ నిను, నీ మును నుఁగూచి యెటుగ వీవును నిపుడీ

పేర్మిమలు వినుకలిసేవై, వై మన కిర్వరకుఁ బర్వఁ బర్వందుముఖి 181

ఉ శారకహారికంకణము సద్దన కంటుట గాదు కేలు మం

తీరపుళంపుళధ్వనికైతేరుట గాదు పడింబు లంచవా

గ్ధోరణిమాధురీమహిమకున్ శుక మానుట గాదు చెక్కులొ

సారసగంధి నాకొఱకు సారెకు వేడెడుజాడ లన్నియుట 182

క చిలుకలకొలు కిది నాతో, బలుకం గాఁగొంత సిగ్గుపడియెడు మంజీ

చిలుకా నీతో నైనను, బలుకంగా రాక పలుకు బంగారటే 183

మ రతికి భారతికి వినోదకథలం బ్రాగల్భ్యమున్ జూపి త

త్పతలం గూరిచి మాటనాసి గను పెద్దల్ గాకె మీవార లా

వతురత్వం బట గొంత గానబడ నీచంద్రావనన్ గూర్చినన్

బ్రతికింపం గద ముద్దుగీరమ నుధాబంధూభవద్గీరమా 184

ఉ చంపకగంధిమోహ సరసం గగులించు మటంచు పట్టితే

లింపు తెలుంగుతో దమి దలిర్చగ బల్కి నఁజెక్కుగీటి ని

న్నింపుఁ ముద్దుజెట్టుకొని యెన్నడు మన్నన నేయ నున్నవో

పెంపుడుఁజల్క నిన్ను దనిపింతు నమి చెలి నన్ను నేలివన్ 185

క అని కేలికుకముఁ బలికిన, మన మలగం గోకి వలిక మాటలలియ్యం

దన మింతం తన గూడని, తనయధరనుధాసమగ్రతం చెలువంగట 186

తే మేరలా యివి మీయంతవారలకును, బెద్దలున్నా నెఱిగి వారె పెండ్లి నేయఁ

గలరు వేగిరసా టింత పల డటంచు, పెన్నపము నేయరాకయోచిన్నిచిలుక 187

- లే అని యుచిత్రీతి చెలయగ నాడునాటి, రసికముద్రీకు మిగుల మానసము గరగ
వైపుయిం బ్రేమ యగలం బై వెరుంగ, నవ్యధూటి నొడండ్ల ననుగిరిటి 188
- క మీనా రెణుగట యెన్నడు, గానించుట యెన్న డింక గళ్యాణంబున్
నీవేల జంబు డెపెను, యవే మాటుడ కిందు రా కేందుముఖీ 189
- నీ నన్ను గాంధర్వంబునను పెండ్లి యాడచే, సిగ్గేల పడియదే చిగురుబోడి
రతిచేల్చి మదనసామ్రాజ్య మేరింపచే, నలయేల వంచెద జలజగంధి
చెలులు వచ్చెదరు నాతలపు లీడేల్పచే, తడవేల చేసెదే భవభయన
మది నిచ్చుగించి నామనః యాంపచే, కడతేల పోయదే కంబుకం 190
- లే మనసు దాపంగ నేటికే యనుపమాని, చలము సాధింప నేటికే చంద్రవదన
మాటు మాటాడ వేటికే మధురవాణి, చింత నేయంగ నేటికే దంధిగమన 190
- క గల్బిమరు డొజచెలుగక, గొల్బుల బైబడును నీవు గూడనివార్తల్
నుల్లిన(గాగ్యం బెక్కి, డం, నిల్చిగోల్ప కంక పూర్వతనుబిల్చికా 191
- క మీడిన్ : యోగసాగరి, మీడిన్ గలవా లతాంగి యే మెట్లుగ వయో
యోగాడన్నను మదినుడు, కోదాడనువాడు బిగువు కొనసాగునోకో. 192
- క ఏలే యాశేభ్యాకృతి, యేలే నా శేయాకరముఖీ చూడవయో
యేలే వైలేయ నైని, యేలే బాలేందునిటల యే లాఠిపడే 193
- నీ అహార మిం పాకుచాగ్రిమానక యున్న, నాహారి మింపుగా దబ్బవదన
చెఱుకుబా బొదన్నవాతెం యాని గంగంతు, నెఱుకు బాటొదునే చిగురుబోడి
కళ్ళు డేరెడు నెమ్మెగంబు ముదిడి కున్న, గళ్ళుదేర్చు నమీ కంబుకంతి
వలతేనిదుగమున నలరింప కున్న, వ్యల లే నిదుగరాదు కలువకం 194
- లే నేడు గాదు గడ్డలేమి కు నీకు, నాటి యున్నది ముగ జిన్న నాటినుండి
యిటులనేకాం సమయ మెన్నటికి దొరికు, నేల తిప్పించు కొనియెడచే లతాంగి
- మ అని బాహుపతింధి సంధ్రమరసాయతైకి చిత్తంబున
దూ వీక్షింప నెఱింగి యంచయల మోతెన్ గేకిమల్ రా సఖీ
జు లేతెంచి గటంచు నే మొలంగివాస్తంబుక విడంజేసి నే
రువదప్పించుక పోవ భూవరుడనుం బూపోడికిం గ్రమ్మటక 195
- క కలహంస కేకికుకములు, పిలకల నేలేర నీవు పెంచిన వనిగా
తలచెదవు మరుడు పైగా, వరిచెటిన్ నెఱింగి తిరుగు వనజాతముఖీ
- క చెలిదమ్మి కలువకొలకకుల, యెలదె మ్మెగ లొలయ నాని నగల బోయచు నో
చెలి జా మ్మని కిర నాలకుల, డలనిమ్మ ఖటింగు దుమ్మెదలది మ్మిచటక 197

శ్రీ

విజయ విలాసము.

ప్రతి యోగ్య సము.

భువ్యశాశ్వభువ్య
ప్రేతభరమాగ్ధ్య మాదిగ శేఖ్యక వి
ద్యానికభరణదీప్తి
రాధానుత యచ్యుతేంద్రిభుసాధనృపా.

తే. అవధింపుక థాకగ్గ నాతివేల. హర్షు లైవట్టి వ్యమహర్షులకును
తతసమస్తపురాణకథాశతాంగ, సూతుఁ డై విలసిల్లెడుసూతుఁ డనియె. 2

క. ఆరీతి సంతిపురమున, నారీతిలకము సభిజనంబులు గొలువం
జేరినపిమ్మట మదిగాఁ, గూరినపిమ్మట కిరాళిఁ గొని నరుఁ డుండెన్. 3

తే. కృష్ణుననుమతి రుక్మిణీకీరవాణి, వచ్చి భోజన మిడఁ దల వంచి యగ్గ
లంబయినచింతివలసియుల్లమి నతండు, సాగటులనుబోయికి సాగులుగభుజించె.

తే. మునుపు వైచదు సంతోషమునభుజింప, వెనుక వైచదు చింతచేతను భుజింప
బాలకడ నున్నయపు డెడఁబాసినపుడు, నొక్కతీరయ్యెభరతవంశోత్తమునకు. 5

తే. ఎక్కడఁజెప్పడైనఁ దగశేఖణ వచ్చె నటంచు లేచు నే
క. చక్కఁ దగుక్కుమున్న నలజన్వని మై సిరి యంచుఁ జూచు న

క. దిక్కున నల్కుడైన సుదనీమణివ ల్కని యాలకించు నే
క. మృక్క కిరీటిమాహాసముదగ్గరి నే మనవచ్చు నయ్యెడన్. 6

తే. తక్కరకెంతు తావిఁ గని సారెకుఁ జిల్క మొగంబు వేడఁగాఁ
క. తొక్కఁతుఁజిల్వకవృజడఁ జూచి మయూరము లఱ్ఱు సాఁబఁగాఁ

క. జక్కనితమ్మతూ పడుగుజాడలఁ గన్గొని రాజహంసముల్
తొక్కుడుపాటు చెందఁగ వధూమణి వచ్చుట రెచు నెమ్మదిన్. 7

క. మారుతమ్ములవాడికి మలయకూట, మారుతమ్ములవేడికి మట్టమీఱు
క. చంద్రకిరణమ్ములకు కుకశారికా, చంద్రకిరణమ్ములకుఁ బల జలదరించు. 8

క. విరహములం బలంచఁ గలవీరులు ఏ గని తమ్ముఁ జీర న
క. య్యురుకు చవాలుఁజాపులకు నోడుటనంకము కాఁగ మీనముక

భక్త

హరిణమువట్లనే తమక రాంకులు నోడెనొ కలి బాలికన్

గదఁవఁగ రాదె యేల ననుఁ గాఁచెద రీముఁలైణనాంధనుల్.

9

క. ఇన్నాళ్లు నేవ నేయుచు, నన్నదియుం బోయె నేడయో కాఁగిరి యి
మ్మన్నంతఁ జరువఁ బెట్టఁగ, నున్న మతియుఁబోయెననుటహానిజమయ్యెన్.

తే. అంతిపురమున కరుగుచో నింత తిరిగి, యొరగాఁ జూచునపుడుశృంగారరసమ
పారముగ నుబ్బ బొలెత్తె నందొని, చలమనోహరబోధనాంచలమ చెలమ. 11

సీ. అర్జునుం డను నేనె యని తెల్పినంతనే, మిట్టి మినై పడె మెలఁతచూపు
గాండర్వమునఁ బెండ్లి కమ్మనునంతనే, పచ్చకళ్ళర మయ్యె భామసల్క
బలిమిమై బిటబిట దలఁగెనుగదానే, యొకబండి కల్లయ్యె నునిడపిటాడు
సాలపుణ్యయ్యెడఁ దేట మాతు నన్నంతనే, పచ్చపూనాయెఁబో పడఁతియురు

తే. శేరు వివరించి నే నేల పల నైతి, గోర్కి యెఱిఁగించి నే నేల గోల నైతి
బలిమిఁ బైఁ జి నే నేల యటఁ బడితి, బల్లిగనిపించి నే నేల పలుచనైతి 12

సీ. తెలుఁ కన్తురిచుక్కదీర్చి పచ్చిన తెక్కు, గీటునామము నాఁటిరీతుఁడ
దన్వంగి వలిపంబఁ దోచి పచ్చినరీతి, వన్నె గట్టిననాఁటిచెమ్మఁ దన్ను
వార్లంటి కీలంగులు వైచి పచ్చినచెల్వ, జడ యల్లకొనునాఁటిసపురు జొరు
నొయ్యారి మెఱుఁగుసా మ్రాని పచ్చినరీతి, మణిభూపరిడునాఁటిమట్టుఁదిట్టు

తే. నాతిరాయంచుగుమిగూడి నడుచుమురువు

చెలులు గొల్వంగఁ జనునాఁటి సోలపు నలఁలఁ

జక్కఁదనములపోఁబైనచంద్రిముఖికి

నిచ్చలపుచూపు రెన్నైన నింపు నింపు.

13

ఉ. మిక్కిలి రేటిమాడ మిటుమిట్టులు గొల్పుఁ జరించునప్పు డ
మ్మక్క దక్కుక్కునన్ మెఱసినట్లగు నే మన వచ్చు నద్దిరా
చొక్కపుఁదైఁడిబొమ్మ యనుచున్ జను లాడిన నాడి రింతెకా
కక్కడిదోయి పో యలమృగక్షణమేనికి నక్కడానికిన్.

14

ఉ. చిత్తఁ దగ్గి తూపుమొనచేసినఁ జేయఁగ నిమ్ము నై ధ్వజం
తెల్లిన నెత్తనిమ్ము పచియించెదఁ గల్గినమాట గట్టిగా
నత్తరశాయతేక్షణకటాక్షవిలాసరసపరివాహముల్
మత్తుకబంటితామలకుం దఁచునక్కలు గండుమొలకున్.

15

క. అని తార్చి బాయ నేవకు, నని యెప్పటివలెనే తిరిగి యరుజేర దొకో
యని యాన నేయవచ్చిన, నన్నతోడనింక యుక నని తలపోయెన్.

16

సీ. కరహస్తి కోర్వక కథి మాఱుకొనెడు తాఁదపసివేషం జేల తాల్పినాఁడు
కడలేనిసెకలఁ గంఠెఘనోదయనేళఁ, జెలిసియుఁ దా నేల వలచినాఁడు
కుకళారికాగ్నటులకుఁ దల్లిజ్జెడుతా, నువవనంబున నేల గుండినాఁడు
కరగతస్వము నోవుకరణిఁ బంఠిలెడుతా, వెలది నేటికిఁ బట్టి విడిచినాడు
తే. నేరముల నెంచెద మటన్న నేరికైనఁ, గలఘ పరికించి చూడ వందులకు నేమి
యంగ సాంగత్యపారవశ్యమునఁ గాక, యెఱిగి యూడినవతఁడు చేయెలవిడుచు.

తే. ఉనికి శృంగారవనముట యుంటిఁ దగిలె
నట విరహియంట యెంత నేయఁడు కిటి
ననమకరుఁ డింకఁ దనవైరి యగులలాట
లోచనుని నెల్లు సని దయ గాచెఁ గాక.

18

క. ఇటు లాతఁ డుండఁగా న, మృగటిలాలక యాత నచటఁ గునుమశరాత్తిన్
బెట్టిలి పసిడిపాన్పువై న, క్లిలు చడి నెఱిగెనఁ నానె యేకాంతమునకా. 19

క. ఏఁ గోరినచెలుపుఁడె నెనుఁ, నాఁ గావలె నెంచు వచ్చి చిగ్గటి వేడం
గొఱిలి మూఁటి వచ్చితి, నాఁ గాఁ దని పెనఁగి యెంత యపవేక మయో. 20

ఉ. దిగ్గవ లేచి నన్నతఁ డతిగ్రదంబునఁ జందిమామఱా
నిగ్గుటగంగుమీఁదికయి నెమ్మిఁ గ రాజ్ఞము వట్టి యాడ్చినన్
లిగ్గఁ గవుంగిలించి నుఖనీగధిఁ జేలఁగ నీక నా కయో
నిగ్గుపేర చెంటఁ బడఁ జెల్లు నెకో ప్రితిబంధ ముగ్యుడన్.

21

క. తొల్లిటివలె నేవకుఁ బోఁ, జెల్లునె మావారు పెండ్లి నేసెద రిదుగో
నెల్లిఁ దను కంఠుఁ బోకితి, నెల్లిద మగుఁ గాదె తిరిగి మేఁ వైకొన్నన్.

22

సీ ననుఁ దావలచిపడ్డవలకుచో దీరంగఁ, నై నేయ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ
పెనఁగి చే నడిపించుచున నేకమి ఘోషఁ, నెలననెన్నఁడునిల్వఁగలుగునొక్కొ
పిరియ మెఱుంగకయడ్డ పెట్టుకుండుదువువోఁ, గల్యాణ నెన్నఁడుగలుగునొక్కొ
మోహతాపము దీఱ మోచక్కెరపానకమున నెన్నఁడు చేల్ప గలుగునొక్కొ

తే. యెంటి శృంగారవనములో నునిచి వచ్చి, నట్టి నెంజలియల్ల నో నాన్పపాల
తిలకుఁ కీర్పంగ నెన్నఁడుగలుగునొక్కొ, యాముక నినకుచకుంభ నీమయంగుభి

క. అని యెంచరానికోర్కులు, మనమునఁ దలపోసి భావమగ్నతచేతం
గనుమాయుఁ గలసివట్టులు, నని పంశస ముగుఁ జోసి కళవళ మందుకా. 24

సీ ఉదయాదిగ్రి యెలగలి నొగసి మీఁద నిలుంగు, జలజార వేడినెన్నలలుగాయ
హరుకంటి నొగ కోర్చి యాట లేటిఁ నూరుఁ, డలరుఁజిచ్చువాఁడిములుకు లేయఁ

- బామునోగలతోడ నాము చేసెరగాడు, చిసపువ్వుతో సోకి బగులు చూప
 గ్రాంచాలముపోటుగంటి మారినరాజ, హంసము ల్వడి హాహులునేయ
 నే జగనంతకు పలవలెజేగనంత, సంతిపురమునఁ బ్రమదవ నాంతరమునఁ
 గొప్పకృష్ణా! యటంచు నాకీరవాణి, రామరామా! యటంచునారాజనుకుండు
 క. చెలులు ప్రసంగవశమృత, నలరెం గడుజయభవన మనిన న్నవలా
 చలియ న్నం గలయఁ గనుం బలుమలు బా గొంగిరీటిపచ్చ లటన్నన్. 26
- క. మనమున నున్నది మొగమునఁ, గనికించుచుం గాన గట్టిగా మదిలో న
 రుసభావ మునికి పపుడ, రుసభావము మొగమునందు నుదతికి నిల్చెన్. 27
- సీ. పులకించె మే నేమి లలచుకొంటివె యంచు, మేలంటు పదరించె మిత్రివింద
 యిన్నాళ్ళనలె మ నేచ్చి మాటాడనే, యెందు దృష్టియని తాళింది బగడె
 తెలి పెట్టికత జెప్పఁ జొయ్యెన్ నేమి కలదు నేయని గేలి సలిపె భంగి
 పలువారిన మించె గలికి నీ మొగమచుం, ప్రియరి వెలుకె నుదంతి కొంత
 తే. బాంబవతి - బృలక్షణ సరసమాడె, నే లగడు నే నెత్తత ముద్దరాలి ననుచుం
 బలిక కుక్కిరి పత్తి కనిలిపె నపుడు, చిన్నిమందలిమాహంపుడెన్నె తెలిగి.
 క. అంగన యిన్నా యును మని, చెంగటికిం బాటిపాటి నేవలు గావించ
 పంగా బోదువు నేడట, తొంగియుం బాడ వరదేమి దోసముసేసెన్.
- ఉ. అక్కఱియైన నేటి కల యచ్చిక గుచ్చిక నీయు సంచలం
 తెక్కిలిగొన్న దేమిటికి జేరిన వచ్చిముద్దం శక్తిల్
 ముక్కుమొగింపఁ బడ కలు ముట్టను గొమ్మనె నేల బోల్లనో
 చక్క నొమ్మ నీవెగులులుడఁ బాచిన పంక లక్ష్మణుని. 30
- ఉ. ఎప్పునిం గాచి మేలుపకేతే యగవింపబడి నీనునం
 నవ్వడు గొచ్చెం జెప్పగనివే పాఠోకిబాణి నిన్న నే
 జెప్పనిచెల్వ నీనుదుట నెన్నఁబడెనీ పినతొంగి నేనె కా
 నవ్వరు నీను గాగొవన మేటికి గాంచెదవే రజోవరీ. 31
- ఉ. బాలసమీరణంబు పయిపాటున నించుక సోకిన గడుగ
 మాలుయి నుండు సోకల నేడెపునద్దులముడుచిల్చి
 వాగ్నినఁ గంగుం గేలు పవనముకొని నునుమేని జేగతిం
 గా నయో యాగిభి గా నెవ్వరో పోయె నిల్చిని 32
- క. అని వారికి వాగిదీని, మనమున గోచివిటు లామెను గ మచ్చిక మాటలో
 కని సిద్ధన నయ్యెలజ, వ్యని యూరక యున్ననపుడువారలలోవని. 33

ఉ. తెంకఁగ నేలుతోఁగలదులే మిగనిం నిలిచివు నేసి మీ

నాంకునిపాద మాన మన హస్తట వేడిన మాంబు వల్కుఁగాఁ
గొంకడు నంచు మీ రిపుడు గోలని చూడకు రమ్మ నేర్పుఁ బో
చంకలబిడ్డ బూడిచడ సారసలోచన మాటలాడఁగన్.

84

తే. క్రాగి యున్నది మిగుల సంగంబు చూడఁగలవరించునున్నదికలదొయ్యేమొ
సోకు డల్లనన్నాస్థిసీతే చూపవలయు, భామ నని పల్కె నానత్యభామనగుడు.

క. ఈలీల నుండి మన మిటు, మేలము లాడంగ నీమి మిడిమేలమొ యం
చాలో సత్య మభద్రహి, తాళుల కినుమంత యీరహస్యముఁ బెల్పెన్.

85

క. గుసగుసలఁ బోయి వలపుల, కినుమన లని తెలిసి గణికకిలయపాణి
దినకిసలకునుచుఁ సరము, వెనకసలక తెచ్చి శిశిరఃఫలాలసలె.

86

కా. పన్నీటక జలకంబు లార్పి చలువల్ పైఁ గట్టఁగా నిచ్చి మే
న న్నింతారఁగఁ జందనం బలఁది విన్నాణంబుగాఁ గప్పురా
న న్నామం బిడి కొమ్ముడికఁ పరిసరంబుల్ నించి హరఃపసుల్
చన్నుంగ్రేవలఁ దార్పి రప్పుడు చెలుల్ చంద్రాస్యకు స్పర్శనన్.

87

సీ. బోటి మధువ్రతంబులకు దండము పెట్టి, మకరంద మదగబింబమునఁ బల్కెఁ
తెలి గంధవహున కంజలిఁ జేసి నెల్లెఱి, పుష్పగుర్తు బుగ్గజమున నమర్చ
నాని బిసాహరపాఠికఁ బ్రణమిల్లి, నవమృతాకములు బాహుఫలఁ గూర్చె
సకల గండలిరుదిండులకు వందన మొనర్చి, చిగురుటాకులు పాదయుగళిఁ జేర్చె

తే. సరగ నిటు లందఱును మీప్రసాద మనుచుఁ, బంచసాయక దేవతాబలము నెల్లఁ
వేడినొని తగినట్లు కావించి రిపుడు, చంచలాక్షికి శిశిలోపచాగ్రధులు.

88

తే. కలయఁ బన్నీరు చిలికి గ్రంథ మలఁది

విరులు పైఁ దార్ప నపు డొప్పెఁ దరుణిమేటి

మగని నయ గెల్వ నలరాచమానబిడు

పూజ నేసినయగ్గజరాజ మనఁ.

40

ఉ. ఆంగనగుబ్బచన్నెలుఁగుటందపు మేలిపసిండికుండలం

నొంగఁ దొడంగ జొచ్చిలఁగఁ బూసినగిందము తాపవహ్ని సం

పంగికటారిరునకుఁ బాలును బియ్యము లేనిపాంగి

పొంగ లటంతు నయ్యలరుఁబోడులు నాగకు కేలి నేయఁగన్.

41

పంచచామరము. మెలుంగుఁబోడి కిట్లు చల్వ మేర మీఱఁ జేసినం
గుఱంగిట న్నిలుంగరాక కూర్చి పెచ్చ మెచ్చఁగాఁ

బగలు మీఱగఁ బాంధకోటుల బాధ చెటుచు నుండు నీ

తొగ తగుల్ వడవింటిబోయకు దోడు వచ్చినవాడపో

84

క. మకరందరసముఁ జెక్కిడు, చికిలిలకోరీలు చెఱకుసింగిడివిల్లుం

చక్రికటించెయు నిగ యేమో, మకరాంకుడుచేదునగలు మానఁడుచెలియా. 85

చ. చిడిముడిపాటుతోఁ జెఱకుసింగిడిఁ బూచి మధుక్రియత్వ మే

ర్పడుగిలిలాపు లున్నహరివైని యెక్కువ నెక్కి యుక్కునక

నేడరెడువందుఁ జూచి తమి సెఁ జిదిగో వధ మాచిరించుఁ బెం

పడరి లతాంగి వచ్చితుఁ కొఁ గపి యమ్మదనుండు చూడఁగక.

88

తే. అనినఁ దననుండు మనకు హోవైనవాఁడు, తోయజరాతిమనుజులతోఁగవ రాఁడు

కాముతూపులు చెందుకొక గట్టఁబడుచు, బామ యేటికి నూరక జలదరింప, 87

తే. అనుచు నూజడఁ బలికె తత్పాఠాసఖులు, దేవకీదేవీ కీమాట చెల్పు కున్నఁ

గా దనుచు జేరిచెలియున్న గాద చెలిపఁగఁతయటమున్న తెలిపిమురాంతకుండు

ఉ. తల్లిని నెండిగి నాత్మజులఁ దిమ్ముల గ మ్ముని యేకతంబునం

దల్లకిరీటి యున్న తెఱఁ గందునుభద్రకు వైస మోహముం

చెల్లము నేసి మున మనమదిం గలయట్లనే యయ్యె నంచు రం

బిల్లి వాలాయుధుం డేఱుగఁ జేయఁగ రాదు గదా హేహముక.

89

క. తనశిష్యుం డని దుగోష్ఠ, ధనునకు నీవలచి సమృతం పడఁ డటు గా

వున నిందుకుఁ గుంపతిపూ, జన మని యొక టిపుడు గడవ్రకస్తంబయ్యెన్. 70

చ. ఇరువది నాల్గు రేపుమొద లింగుధగోర్నివలీల లచ్చటక

జరిగెడు నేటి కెన్నిదవనాఁటికిఁ బెండ్లిముహూర్త మవ్వఘా

వరులకుఁ చెల్వి నల్పుండు నివాహాఁ ఘో హరి గానకుండఁ దీ

వరమున లగ్నవేళ కిటు వత్తు నటంచు నమర్చి దేవకిక.

71

క. అంతటఁ బశుపతితూజకు, నంతటఁ జాటంగఁ బనిచి హరి యరిగఁ బ్రలం

బాంతకు పనుదేవుని ము. స్తుంతర్దీప్తపమున కేగు మని యాచనకన్.

72

క. యదువృష్టిభోజకులజాలు, గదలి కపు డనేగాలికామజిఘాస

మృదులపరిధానపరిమళ, కెదితమహేశ్వర్యధుర్యనిభవోన్నతు లై.

73

ఉ. ఈగలి నంతరీపమున కెల్లజనంబులతోడ నేఁగి యం

దాగమవేద్యకాలికి నతామోహాకి నిందుమాలికిం

ద్యాగము భోగముం జెలులయాటలు పాటలు నిత్యకృత్య మై

సాగఁగఁ జామి చుండి రల తొరియు నీరియు సంప్రథమంబునక.

74

తే. అంత నిచ్చట ద్వారకయందు జేన, కీసలీమణి తాను రుక్మిణీయుఁ బెండ్లి పెద్దలై యర్జును నుభద్రుఁడెండ్లికొడుకుఁ, పెండ్లికూతును జేయనపేక్ష జలఁగి.

ఉ. కట్టిరి మంచలగ్నమునఁ గంకణముల్ కలపంజరంబులం
పెట్టిరి మేనుల న్నలుఁగు మేలిమ్యగీమదకుంకుమంబులఁ,
జాట్టిరి కైశికంబుల విశుద్ధమనోహరపుష్పమాలికల్
పట్టిరి పేరఁటాండుఁ ధనశంఖులు పాడుచు నుల్లధింఁజలన్. 76

కా. ఇన్నా శ్రోద్రియోనర్వః శేలివనిలో నిం పోందు సమ్మాధవీ
పున్నాగంబులపెండ్లి నేయవలెఁ బూఁబోండ్లాం రాశే యటం
చు స్నేహ్యుల్ దగ నొండొరుం బిలిచికోంచున్ సత్యభామాది
ద్యున్నేతాగ్రములు లప్పు డిద్వారకు విందుల్ నేసి రిందంబులక. 77

క. అంతర్వాణి పురోహితుఁ, డంత వాహ్నోచితకిర్యాకాండం బా
ద్యంతము గావించుటకై, సంతసమునఁ జేరి యున్న సమయమునందుక. 78

క. సంపంగినునె యంజెన్, శంపాంగి కిరీటి నొకతె చనుదోయి పిసా
లింపం గీల్పడ కటి నటి, యింపక గిటగిటన క నొకింత చలింపన్. 79

క. కలశ స్తని మణికంకణ, కలశ స్తనినాది మొలయఁ గా నొకతె వడిక
దలఁ బ్రామి వసిడికొప్పెర్, జలములు చెలు లందియొసఁగజలకంబార్యక. 80

లయఃకాతి. చలువ లొసఁగునీ సొగఁ జెలువ యపు డొక్కరితె
నలఁతితన మొప్పు నొకపాలఁతి తడి యొలైక
లొలఁదిగ జవాది నొకచలఁది తలఁ బూసె నొక
జలరుహదళాక్షి సిగ కలరుసరి చుల్లైక
దిలక మిడియె న్నిటలఫలకమున నొక్కరితె
తెలి నిలుపుటద్ద మొక చెలి నిలిపె మోలక
గలయ జవరా లొకతె మలయజ మలఁచె నొక
లలనఁ సరకె సురటి యలసరున కర్ణిక. 81

తే. ఒరగజేసినసిగ కొంత యుటపుఁ జూచి
బవిరి దిద్దినచెంచులబాగుఁ జూచి
వడి నొలిపి యున్న మోసము బెడఁగుఁ జూచి
యపుడు తమలో సుధిద్రో సయ్యంపుఁ జెలులు 82

క. నానవి తిద్దండివేసము, వేసి గదా మేలు నేనె చెన జన్నిదమే
వేసికొనవచ్చు నీసిగ, వేసికొన గూడ దొండువేసము లైనన్. 83

క. దండము కొసయంబును, సుండికయును మాని పెండ్లికొడు కైనాఁ దా
ఖండలని ముద్దుఁగొడుకు ప్రియఁడగుచి నేర్చెడు మంచిసన్న్యాసముగా. 84

మ. యతివేషంబున నిన్నినాఁర్పు మనయుద్యానాంతరత్తోజి ను
న్నతఁ డా యితఁ డజీటిమాట కనుఁగోమం దెన్నఁజేసేరను
చ్చుతి యారాజస మీ మొగంబుకిళ లియ్యెయ్య వ్రర మీవీక్షణ
మృతలీలాభిసయంబు లీనాగను లీమీసాలలో - ప్పులుక. 85

క. ఈమహిమ యెందుఁ గలదే, భూమండలిలోన నిలఁడె పో చక్కనివాఁ
డోమగుసలార మును పిన, మా మిశ్రుభు సతనిమేనమామ స్త్రుభునిన్. 86

క. ఈరాజు నేసఁ జేసిన, వారిని గల భాగ్య వాఘవనమోహనశృం
గారునితోఁ గూడఁ గల, నారీమణిదే నుమీ జనన మూహించక. 87

అ. మంచిమగఁడు వలయు నంచుఁ గోరుచు నుండ
మంచిమగఁడు గలిగె మధువనుతుఁడు
మనసుభద్ర సుకృతిమహిమ యే మననచ్చు
మనసు భద్ర మయ్యె మనకు నెల్ల. 88

తే. అతి సునింప నలంకృతుఁ డగుచు గొంతి, గూట్టికొడుకుండ బంగారుకుండమైన
కన్యకారత్నమున కాపరీకారమునఁ జె, శిరసుమజ్జనమొనరించిచిగురుఁబోండ్లు. 89

ఉ. భామకుఁ గన్పడేరులెగబారెడునిద్రపుసోగ పెండుకల్
నేమలు నువ్వి భారమున వెన్నకు జూలఁగఁ గొప్పు వెట్లనో
హో మఱి వేయవెట్టినటు లొప్పెన దే మనవచ్చు నొఁ గదా
తామరసాక్షి కెందుఁ దలిదండులి వెట్లనినామ్మ పెన్నెలుల్. 90

క. స్వకపోలకల్పితమనో, జ్ఞకళాగతి కెట్లు నాను సరి ఛాయానో
రకరుచిసందర్శం బని, ముకురమున గుకరణి నప్రుమాము చెలంగన్.

ఉ. అద్దము మాచి చంద్రియ భి యందముగాఁ దలకంబు కిస్తురిక
దిద్ది యనేకగర్భము నుదివ్యవిభూషలు నొల్పి మయ్యెడక
ముద్దులు సులూకుండనపుముక్కలిసీట వసింపెఁ దమ్ముతా
ముద్దియ గద్దియం బొలుచుముద్దియ యుద్ది యనన్ నుభోన్నతిక. 92

చ. తనయుని పెండ్లి కేగవలె ధాతికి దిక్కులవారి నెల్లఁ గో
డొని చనుదెమ్ము నీ చని కడుం గుట్టే నేసి నురాధినాథఁ డ
వ్వనసరి కంపినట్టిశుభవార్తల బంగరుఁగమ్ముచుట్ట నా
దినకరమండలం బచరదగ్గరికూటమాఁ జేరె నయ్యెడన్. 93

క. నందకుమారానుజ యజుః, తిల దననందినుఁడు గట్ట దైవతవతి తే
 డ్కం చెచ్చుతాళిబొట్టనఁ, జరుగురుఁ డరుణునిఁ బ్రాగ్ధివంగనయ్యెన్. 94

సీ. కులదేవతను చెచ్చి నిలిపిరి మాణిక్య, చకచకల్ గలపంచవికదండ
 నైరేనిఁ గొని వచ్చి లైదువల్ పాటలు, పాడుచు శుభ్రుడి వేడుకలరఁ
 బులికడిగినముత్రైముల బాసికంబులు, సరవిఁగట్టిరసేర్పువేళంపుసటిల్లఁ
 దలఁబ్రాళిల శేర్పి ముక్తామూల్ నిందిరి, పసిఁడిపశ్యేముల సంభ్రమము మీఱఁ

తే. బదవశంఖధమామికాపటహతాహ, భారవంబులు నేజిపిరి బోరు కలఁగ
 సకలవినియోగములజనుల్ సకులెగాఁగ, నంతిపురముననుత్సవంబయ్యెనపుడు. 95

తే. తడవు నేనె ముహూర్తంబు దగ్గఱించె, నేమొకోయన్న రాఁడనియెడురునూడ
 దనదుగారాబుఁ బెలియఁగిమన నెఱింగి, మాటలోపల వచ్చె సమాధిభవుండు. 96

క. ఒక గొకరి నెఱఁగెను డెఁగ, నొకరివెనుక నొకరు వచ్చి నొక నెపమున నా
 నకడుండుభిసారిణసా, స్థిగును బ్రదుక్కుము సాంబులకూర్చిరాదుల్. 97

క. వారి వచ్చునంతలో నా, వారి ముం జనుదెంచెఁ దనయింఁ డాత్మఁ దలంపల్
 నురలచ్చరలు మహర్షీ, శ్వరులు నరుంధతియు గురుఁడు శచియుఁడదానున్. 98

ఉ. చక్కెరవింటిరాణ నెకపక్కెము లాడఁగ, గొలు నెక్కుడుం
 జక్కఁదనంబు గల్లునెఱసాహసపుంగొమరుండు మొక్కిక్కఁ గా
 నక్కునఁ జేరి మే నివిరి యాదల మూర్కొని చొక్కు చుండె లో
 నెక్కొనువేడ్క నిక్కు చెలి నీలనెక్కువజీరుఁ డయ్యెడన్. 99

మ. నుముహూర్తం బిది లెం డటొచు గురుఁ డన్పొఁ దల్ప దేవేంద్రుఁడుం
 దమదేశంబున నుండి తెచ్చిననుసర్గియమకోటిరము
 భక్తులీభూపలతోడ బాసికము సింగారించి నందారదా
 మము కంఠంబునఁ జేర్చి పెండ్లికొడుకుం బ్రాగ్గంతి నెక్కించినన్.

వ అయ్యవసరంబున

సీ. ఉపరిభాగనిరంతిగోన్నమితము లైన, ముత్యాలగొడుగులవెసల్త మలర
 నుభయపార్శ్వముమాద్యుహుళా, లితము లైన కంజామరలకలాపుంజ మమరఁ
 గభ్యాణవైభవకల్లేజపమ లైన, తూర్వనాడమలచాతుర్య మొనరఁ
 సృగులపరిదక్షిణార్చిశ్రేయరము లైన, చివంజీలసమస్త నివృటిల్ల

తే. నపుడు ప్రియ్యమ్మఁడు జయంతుఁ డనలనివలఁ

బసిఁడిలెత్తంబులను బరాబరులు నేను

నడచి వచ్చిరి హరిపురిందరులు మోగిల

సంభ్రమించిన మందహాసంబు గొలుచుక.

102

చ. అనిమిషభావ మీసమయమందు ఫలించె నటంచుఁ గోరికల్

చెనుకొనఁదైనవైన పడి వే వటుకాపడి యుర్వశీవిలా

సిని మొదలైనయచ్చరలు చెంతలఁ జేరి సహస్రదృక్తనూ

నియొడ లెల్ల గన్నులుగ జూచిరి మాసముల్ గరంగగన్.

103

ఉ. దేవకియింట నుండి యిటుదీగ్గత శాండిలికూతురున్నభో

బావనిజానిజానిజగ్మహంగణసీమకు సేగి యెంతయున్

గీపి ఘటిల్ల సాత్యకీ వడిం గయిలా గొనగం గిరిటి యై

రావరమున్ డిగెన్ గ్విజపురంధుగిలు ముత్తెపునేప జల్లగన్.

104

తే నరవరోత్తము డటు శుభోత్తరముగాగ, గుడిపఱముమున్నుగా నిడి కడవదాటి

యారతు లొసంగ దీపన లావణిల్లి, మోదమున సేగి గల్గొనఁజేదికడకు 105

కా గీరంజల్ల బసిండి పెల్లెచనికం జేరంగ నవ్వేళ గ

నాగరత్నంబును దోడితెచ్చిరి జనానందంబుగా బాడుపట్

చేగంటాం దుగ్గిరుమంత్రవర్ణపకనాత్తిన్ గర్గుడున్ దేవలా

పొరొహిత్యధుగంధరుండు శుభమొప్పన్ మోగిల సేతేరగన్

108

క మెత్తుముగదె మన మెపుడు ది, లోత్తమచక్కదన మీతలోదరియెదుటన్

మెత్తబడె దానిచెలు ఎని, యత్తటి గుసగుసల బోయి రచ్చర లెల్లన్

107

తే వేయుగన్నులు వలయు బో పీరి జూడ, నని కన్తల్ దంపతులచెల్వవినుతిసేయ

గాదు పదివేలకన్నులు గావలె నని, చూచు చుండె సహస్రవిలోచనండు 108

చ కలరొక్క యెవ్వరైన నపు గా దని యడ్డము పల్కువార లీ

యిల మఱి దా నెలుంగనలు లెంతటిమాయలకాడు కన్యకా

తిలకము ధార వోయ వనుదేవుని గట్టప నేసి వేయిక

న్నులు గలవేలుపుంబలె గనుంగొని చుండె మురారి చెంగటన్

109

క మధురక వేణులు కొందఱు, మధుకోస్తలు వెలయఁదెర యమర్చిరి సరగన్

మధుమధనజనకు డంగట, మగువర్క మొసంగ నృపకుమారాగ్రిణికిన్ 110

తే దేవసకియంగగా వనుదేపి వపుడు, చంద్రికాంతపుగిండి గొజ్జంగ నీట

బుడిపిపల్వములో బిజ్జాములు గడిగి, సింధుమేనల్లునకు గన్య ధార వోసె 111

ఉ సూరెల కేరి యప్రమహిషుల్ దగునాచ నొవంగి నావలం

గోరిక నిక్కి నిక్కి కనుగొంచు నుపర్యు లెసంగ వాద్యముల్

బోరు కలంగ సంకములు పొంగ వధూవరులం గదానిబం

గారపు మెట్టుఁ బొలిపుటికల్ గదియించిరి గొందఁజొందువల్. 112

క వడిఁ దెంపల్ దర వంపుం, బడఁతుక నగుమొగము గానిఁబడియెన్ గాంతల్.

తడఁబడఁగ శరశ్రేణుముఁ బెట్టబాసి చెలంగుచంద్ర బింబమువోలెన్ 113

క అమృత మొలుకునధరంబునఁ, గుముదచకోరముల నేలునొనుభదృప్తిక

గమలములకళలు గైకొను, రమణీమణిముఖముఁ దెఱచి రా జను వలయున్ 114

చ పాలయాలు కండు వేడుకొనుపొందికఁ దెల్పెదులీల సిగ్గుదా

టిల్గినముఖాబ్జ మెత్తి మెడకిందికి హస్తయుగంబు సాచి వే

నలఁ దెమలించి పొఖ్యకలనస్థితి గట్టిగఁ బట్టికట్టై న

వ్యాలఁదుక కంఠసీమఁ గురువీరుఁడు మంగళ సూత్ర మయ్యెదన్. 115

చ తమతమవార లొండొరులదండఁ గరంబుల ముత్తియంపుట

శృంగు లిడి చేయి మోడఁగవలెం జామి నీ కని యెచ్చరింపఁగా

మితము గా నుభద్రపయి నర్జునుఁ బుట్టనిపై నుభద్రయ్యం

దమిఁ దలఁబ్రాలు వోసి యలనవృన్ద సుగ్గును గోఁ బొలంకఁగన్ 116

తే అగ్ని సాక్షిగఁ బెండ్లాడినట్టి ప్రియన

ధూటియును దాను బంగారు నెట్టుమోద

నుచిరగతి చెలయంగఁ గూర్చుండి పాక

కానని చెలంగె దీక్షించి నేన లిడఁగ. 117

తే మృగమదముచెంత గుంకుమరేఖవోలె, నీలమణిపాంత నుదురిపానేర్చువోలె

మేఘముకుటంగటను దిగె మెఱపువోలె, నర్జునునిచెంగట నుభద్ర యలననపుడు

చ కలుగుఁ గలవిశేషము జగంబునఁ బెండ్లియటన్న వెట్టివా

రల కటువంటిపట్ల సరస్వతీయము రూప మోయార మాని చే

ర్కలిగినరాచకుఁడు లఱు రాకొమరుం డఱు యేమి పోద్య మో

సాలపుమటారిసిగ్గురులు చూపరమాడ్కికి విందు నేయుటన్ 118

క అంతటఁ బాలోమిమఘ, వంతులకుం బెండ్లికొడుకు పందన మిడఁ ద

త్పొంతమునఁ బెండ్లికూఁతురు, గొంతటుకల వంచి మొక్కఁగొంతుచున్నన్

కా. ఎంచం గాఁ దగు నత్తమామలను దానిశ్రేల్పులుం గా మనః

సాగించదృక్కిన సాధ్వీ యందు రది మీపట్ల న్నిజం బయ్యె నే

డంచుం జిరి శచీపురందరుల కాహ్లాదంబుగాఁ బగ్గి మొగ్గ

క్కించెన్ చేపకి యప్పు డర్థహిమయ్యి, బాలికన్ బాలికన్ 119

కు ప్రియం బొప్పగ గృహ్యనిం గని నుపర్యస్వామి ఖాసర్యల
 క్షణమల్ గల్గినకన్య మంచినగునిం గా జూచి మితేర్పునై
 పుణి మితే తగు నంచు బల్క బరమాపుల్ మారు రాగా విజృం
 భణవృత్తి నెఱవేరి బెండ్లి యని యప్పదాత్మకుడుం బల్కగన్ 122

నీ వియ్యంపుమర్యాద వేగుగామన శచీ, జూని బావ్యాన భోజనము నేసి
 గుమగుమవాసించుకుంకుముకి స్తూరి, యమగవల్లభునిహస్తమున కిచ్చి
 గంబూర గుల్గినతాంబూల మింద్రుడం, గుకొనదో నేనానిదోయిట నిడి
 పీతాంబరముల కప్పి యనేకములు వజ్రి, చేతినంజ్ఞ జయంతుచేతి కొనగ
 తే కేల నే ల్వట్టి కొన్నివాకిండ్లు గడచి, రాగ విచ్చేసి యుండుడు రా వల దని
 బలిమి బలభేది యెదురుగ నిలిచి మ్రొక్క, నేడుకమురారీకేలాత్మద్విపీదుకొలిపె

క అంతకు మునుపేహరి య, త్యంతకుతూహలమునోడ దగు మేరల నె
 య్యంతఃపురిభోజనుతా, కాంక్షను క లోమి నముప గట్టడ నేకే 124

తే రుక్మిణీదేవి తమయత్త ప్రాంతానికి, బసిడిగిన్నియ గస్తూరి యొసగ నామె
 చే దిగిచి దేవకీదేవి మీద జరికి, వదినెగారని యొకకొంత వావి నెఱపె 125

ఈ వీయపురాల వైతి గదివే యిపు డత్తపు తొంటివాని నో
 తోయజనేతు గాంచినవధూమణి నీనుత బెండ్లి యాడగా
 నాయము నాకుమారునకు నర్మిలి హత్తగ నత్త వాఁచే
 నాయపు గల్లువా డపు నటంద్రు శుభం బగు దీగ నెంతయుకా 126

తే అని సరసలీల నుడుగర లంది యపుడు, పారిజాతంబకతన ముక్త బరిచయంబు
 చాల గల్లుట బ్రియముతో సత్యభామ, తనకు మ్రొక్కిన నిందాణి నెనరుతోడ

ఈ చెల్లెల కెన్నరా పెరటిచెట్టుగ నాటినపారిజాతము
 తుల్లనవీన హసములతో కలసిల్లుచు నున్నదా సదా
 యల్లము దానిమీదకునె యుండును నా కది ప్రాపుబ్రోవు బు
 ట్టిల్లును జూచ్చి నిల్లునయి వృద్ధి నొసంగెడు నీకు నెంతయున్ 128

క. అని యుచితోక్తుల వారల, మనములు గంజల్ల జేసి మన్ననతో న
 య్యనిమిషలోకాధీశ్వరు, ననుగుంబట్టంపుడేని యరిగినయంతన్ 129

తే వీల యాలస్య మిక నింగు బ్రోలు సొచ్చి, నాగవలి నేయుదురుగాక తేగకదలి
 పొండు దంపతు లని ధనుష్కాండధవా, యంబుల నొసంగి నరుబయనంబునేసి

ఈ చంద్రికి పింఛలాంఛనుడు చంద్రిక లీడెడునభ్యుమాయుతో
 నింద్రజురాక ధర్మజుని కేర్పడ గా శుభలేక వ్రాసి వే

- చెందిక 'పట్టి యందువయిఁ జెందిక వన్ని యసాలు మట్టి ని
స్తందరికఁ దానె ముద్రయిడి చారులచేఁ బనిచెకొని యంబునకా. 81
- క. ఈరీతి నన్ని యమరిచి, యారాతిరె యేఁగి శౌరి యడఁకువ నుండెన్
సీరికడ దేవకియుఁ దన, గారాబుఁగుమారి సంపఁ గారి మృతుడున్. 182

తే. అత్తవారింట సకలభాగ్యంబు లున్న, మగనిమీఁదఁటఁ దన కెంత మక్కువున్న
నాఁడుఁ బుట్టువు పుట్టింటి కాసపడును, గానైననుభక్తయొకతీరుగాఁగనుండె.

తే. తల్లిదండ్రులు గారానఁ దన్నుఁ బెనువ, వదిలె లన్నలుఁగడు గారవంబు సెలవ
సల్లయారంత బలగంబునందు నుండి, యొకలె నెడబాసి పోవ నెట్లోర్చుమనసు.

క. అట్టులఁ దొంగలిరెప్పలఁ, దొలె నామములతోడఁ దొట్టిలుముద్దుం
బట్టిఁగని కడుపు చుమ్మలు, చుట్టఁగ నది మట్టువలెచి శుభ మొనరంగన్. 185

తే. వింతఁజే యేమి మేనత్త గొంతిదేని, కొరి చెడియుఁ బెండ్లాడినారు మీర
లొండొరులు నీపథుండులోకోర్తరుండు, దొంకెనునుభద్రమంచికాపురమునీకు

క. ఈలోనఁ జూడవచ్చెన, మేలే చింతిలై దనుచు నెంతయుఁ బ్రేమకా
గేలం గొమ్ముడి దువ్వుచు, బాలన్ దీవించి నల్లి పనుపకా వేడ్కన్. 187

మ. సకియ లొందఱు వెంట వచ్చి మణిభూషణ్ చక్కఁగాఁ దీర్చి చెం
దికపూవన్నియజ్జులజేల కటి నెంతే గట్టిగాఁ జాటి పెం
డ్లికుమారుండు కరాగ్రి మూత యొసఁగన్ పీడావతిం దేరి మీఁ
దికి నెక్కించిరి మందహాసకలనాదేదీప్యమానాస్యైః. 188

తే. అటులఁ దేరెక్కి దంపతు లరుగఁ జూచి, జూలగుతివన్నులు వీరలనితలఁచిరి
హరితురంగము లించువిల్లలరుదూపు, లంద యొండంగ సందియ మందనేల. 189

ఉ. పచ్చనిపచ్చదంబుదొర పంపిన తోవన బోవునంతలో
నచ్చటఁ బెల్లవాఁ నితఁ డర్దునుఁ డీమె నుభద్ర పీరి బో
నిచ్చినమాట వచ్చు బలకృష్ణులచేత నటంచుఁ దామ తా
రెచ్చరికై పృథుశ్రవనుఁ దేలికగాఁ గలపోలికావరుర్. 148

క. అలబలము లసంఖ్యములై, అలబలములు నే ముహుండ నవ్వుడు గలఁకం
గలకంఠీమణి రిపుమద, కలకంఠీరపుని ధవునిఁ గని వికసింపయై. 141

పంచచామరము. హుటాహుటిక హలాయుధుం డహో మహోగ్రిఁడై తనం
తటం దటాన నిష్క్ర డీవిధం బెఱంగి వచ్చెనో
భూభూటీల నెల్లఁ దోగ్గఁ గట్టి పట్టఁ బంచెనో
యటో యిటో యెటో భోగోభూభూభూర్ భుటైల్లెడుకా. 14

తే. తేరుగడవఁగ మాయన్న చిల్లె నన్ను, నేయ నేరిపె కంట నొక్కొంత నాకు
నావది నె సత్యభామ మున్నరక యైన, నిలిచిమున్నరకానురుగలిచెఁగాదె. 143

క. అని రాజకన్య గావున, మనమునఁ గలధీరతయును మమతయుఁ బలుచున్
నిని యట దరహాసంబున, నునుఁ జెక్కిలి చికిలిగోట నొక్కచు వేడ్కన్. 144

క. నన్నెవ్వనిఁగాఁ జూచితి, కన్నియ సీచేయువంత కార్యం బిట నే
మున్నది చూడుము చెందెదది, చిన్నాభిన్నములు గాఁగ నేవల నెల్లన్. 145

క. నీవేడు కేలగాదనఁ, గావలె నటువలెనె తేరు గడపు మటంచున్
నేలించుములు, నైకొనె, నావిజయుఁడుసమరసన్నహనదోహుఁడై. 146

ఉ. అంతటిలోఁ బృథుశ్రవనుఁ డాదిగఁ గల్గినవీరయోధు ల
స్యంతకఃకోరహోమరళ రాసనభాణకృపాణ పాణులై
పంతము లాడుచుం బదరి వైఁబడఁ జూచుబలంబు లెల్లఁ దా
మంతట సంతట న్నిశిపి యడ్డముగఁ జని యాధనంజయున్. 147

ఉ. స్వంధిసమున్ దురంగములు కౌరివ పో బలరాముచెల్లె లీ
యిందునిభాస్య యీమె నెట కెత్తుక పోయెడు రాకుమర యే
మందురు యానెగ్ నినిన హా యిటువంటివె రాచవారిగోఁ
బొందులు గానకుండఁ గొనిపోఁ దగవామిను వంటివారికిన్. 148

క. అనుటయు నే మొక నినం, గనకుండిన నానఁ బూనఁగలరా మీరల్
మనవలసిన నీమటలఁ, నిశేడు చనుం డటంచుఁ డై బడి రాఁగన్. 149

అ. రాకురాకు మనెగిటకేసములు, పోకుపోకు మనెడిపోగరువగలు
పొదుపుపొదుపు మనెడి నెడిదంపుగీరమల్, పొదుపుఁ దువు మనెడివీఁకలెసఁగ.

ఉ. ముందరివెన్న నీకగటి ముంచుకొనం జలియింప కిం పొన
ర్పం దరళాక్షి దేరుగడవన్ గడకంటనె పాఱఁ జూచి విం
టం గొడి యేయుటల్ బయ లొనర్చక యెంతటి నేరు పార పా
రందరి యందటిన్ శరవరింపరి వెంపగలాడె నయ్యెడన్. 151

నీ. కొండలవలెనన్న కొమ్మఁగల్గులభద్ర, దంతావళముల మొత్తములు బలసి
యంబుధి తెగలచందంబున గుటుములై, భాసిల్లకంఞాణబలము లొదవి
నిలిపియై మేఘముల్ నెరిగి వచ్చిన నీక, ఘనపతాకల శతాంగములు హత్తి
వెదురుపొదిల్ వేర్పుఁధమునఁ గనిపించు, గడలపాఱాలు సమగ్రముగఁ గూడి

తే. యొక్కపొడిరాల క పంబుపిక్కిటిల్ల, నొకరొకరి కేవలెట్లు నత్యుగ్రసింహ
రవములు నెలంగయైక ప్రభులు దాఁ, నిలి రుద్రునిశీలముభాద్యలు నటించ. 152

ఉ. ఎత్తినయాయుధంబు లవి యెన్నియు నున్నిటి నన్నితూపులకా
నుత్తునియల్లఁ జేసి మఱి తోడనె పూనఁగఁ జేతులాడ నీఁ
డత్తరుణీరదాశ్వములయండకు రాఁడఁ డంప తున్నయే
నత్తరి నాతఁ డే మనఁగ నాశగలాఘవసావధానతల్.

153

మ. రకపుంజెయ్యలఁ దా వినోదముగ సాంధ్యంబు గాపెంచుక
న్యకవైఁ బెట్టినచూపె కాని యిటు నేనన్ జూచుటా! లేదు సా
నయకపంక్తుల్ నడుచున్ సహస్రిములు గా నయ్యారె వివ్వచ్చు చే
లికిఁ గన్నుల్ గల వంచు నెంచి రపు డెంతే వీనియాధాగ్రిణుల్.

154

ఉ. శూరకులంబు సర్వ మొకసో కయి వచ్చి యెదిర్చెనేని నే
నీరమణీశికోమణి గ్రహింపక పో నని గట్టిగా నహం
కారము మోచఁ గంకణము గట్టుక యుండెడు నివృ డర్థముం
డొర రణంబు పెండ్లికొడు కంచు నుతించిరి వీరపుంగవుల్.

155

ఉ. ఆ మ్రొయి నాజివారణభటావళిఁ గప్పినతూపు లేమనక
దెమ్మలుగాఁ దటాకములనిండుశరమ్ములఁ బుష్పవాటులం
గ్రమ్ముశిలీముఖంబుల ధగధగితోన్నతసౌధగోపురా
గ్రమ్ములయందు వారెడుఖగమ్ముల నెన్నిన నెన్న శక్యమే.

క. అలుఁగులపోకడలును మై, యలయికిలును మీఁదుమిక్కి లైకడు లోనై
జలములు దమతమబాహు, బలములు నటఁ బనిలి రాక భయవిహ్వలునై.

156

అ. ఒక్కమొగముగాఁగ నురికిరిపైసికున్, రిక్కమొగముగాఁగఁ జిక్కుభటులు
మ్రొక్కిరీటియలు దటుక్కునఁ బడవైచి, యక్కిరీటియెదుట నాఁగఁగలరె.

157

వ. ఇత్రైణంగున జయంగనాసంగమంబునంబొసంగియఁ జెక్కుచెమర్చకయత్కురు
వీరుండు సారథ్యనిపుణత్వంబునకు మెచ్చి యిచ్చిగురుఁబోఁడినవారికప్రేమాది
శయంబునం గొఁగిలించి యెక్కించుక లేక మోవనినాయకస్థలంబున నీకుచ
కుంకుమరేఖ లంటించి మీవారికి నూడు దీర్చితి వని నవ్వుచు, నవ్వలం గొంత
ద వ్యరుగుచున్న ప్రచ్ఛన్నవేషంబునఁ దనరాకకెదురుమాచుచున్నవికారదప్రము
ఖాత్తపరివారంబులగారనించిమురారిప్రేరదాకార్త నివేదితార్త మార్గంబునమహా
రణ్యంబులును గిరివరేణ్యంబులును నదీనదంబులును జనపదంబులుం గడచి వ్యదే
శంబు గాంచి యుల్లాసంబున నందందఃశ్రమించుచుఁ జనం జనఁ జారులవలసం
దెలసి యగ్రజానుకాశనంబున నానానేనాసమన్వితలైమాద్రీమతు రెదుర్కొని
యౌపాయనానతులనమర్చింపనుపగూహనబహూక్యగులానర్పితశివకాదుస్సహ

నిస్సాగ్రముఖనిస్వనంబులు బోరు కలంగ నలంకృతనిష్టుల స్తంభరమారాధుం
డైగగనోల్లేఖి నోరగద్వజోల్లోచ ప్రాచత్సితయప్రచయప్రచలశ్రవణాకిచిత్ర
చ్యువివ్యాప్తహేమచ్యుఘటగుచ్ఛుకరాజనింభాస్తంభః జృంభితప్రతిమందిరంబును,
విలోకితవిల్లికి వశిష్టాకోచ లోచనప్రాచుగ్య భ్రాజమాన తనూనోత్సవ దివ్య
క్షౌగ్మహీ తానేకగ్రహసహస్రాంబుక నందిభక్తిహార్యనికరంబును, నీరాజనలా
జాక్షతకునుమకిసలయవ్యాకీర్ణకలశగ్రహయ్యమహీశేఖమహిభాభూయిష్టదాఘి
స్సవేదికాంతరంబునునగుండ్ర ప్రస్థపురంబును, సకలజనగంజనకుశలవికాలకటాక్ష
కృపారసావేశంబునఁబ్రేకించియున్న మభిద్రముహూర్తంబుననుభద్రాభద్ర
భద్రక్రేయానం జతుగంతయానంబున శుద్ధాంతంబున కనిపిధామ్యాదులకభివందనం
బు గావించియ్యార్యసంబులుగైకొనినిజాగమనసంతోషరసో స్మేషభూషితమప్ర
సన్నాననవినప్రయానుండును, గిత్తసింహాసనాసీనుండునునగుధర్మనూనునకుసా
ప్తాంగం బెరఁగి, భీమసేనునకు నమస్కరించియంతఃపురికింజనికుంతిదేవీకివందనం
బాచరించి ద్రువదనందన నుపచరించి యిష్టాలాపంబుల నుఖంబుండె. 158

ఉ. అంతట ద్వారకాపురిముసందు సభాపరిపాలుఁడగునో
దంతము యాదపురో బెరియునట్లు హాసమునందు భేరి యు
త్కంఠకు హేకసాయితన్మదంతరఁడై చఱపించె మించె ది
గ్దంతిఘటాశ్రవఃపుటభిదాచణభీషణభూరిభాంకృతుల్. 159

క. అనాదము విని హలి మొద, లైనయదూద్వహాలు పురికి నరుచించి సభా
సీను లయు నరునికపటని, ధానము మఱి మఱియు నడిగి తప్తాశయై. 160

తే. యతి నకుచు వేషభావల నటమఱించి, పొంచి తఱి వేచి కన్నియఁగొంచునరిగ
దొరకుసన్నాసమనుమాటతిరము గాఁగ నర్జునుండద్దిరాయెంతయర్జునుండు. 161

క. ఏతన్మాత్రమై కార్యభార మని వైయెత్తెన్న కే నేడు ని
ర్భీతిక బాలికఁ గొంచు బోవ నుచితంబే కండగర్వంబై ను
ర్నికుల్ యాదవవీరసింహములతోనే నా బలారా బలా
రాలిపోదృఢపుఁడెంత నేనె నిది తీరా వీరరాత్రికి. 162

ఉ. వంచన నేసి యిట్లు చెలువం గొనిపోవఁ బ్రేలంబైతి నై
రించునె దుర్మరాధిపవశ్యలభూములు దున్ని ధూళి గా
వించఁడె ఓండిసిండిగఁ బ్రవీరవిరోధికిరీటరత్నము
బ్దంచఁడె ఘోరసీగములంబులు వ్యర్థములే ధరించుటల్. 163

క. అని కాళిందీ భేదనుఁ దనువాక్య మొకింత విన్నయంతనె మేళు
ధ్వనిఁ గరలేడుమదనేనరు, అన యోధా శౌర్యరులు మహామత్సరయై. 164

ఉ. యాదవవార్ధి చల్లిరియన్ మణియాఁగెడుపాటిఁ దుఁ డి
శ్రుతిని నెవ్వఁ డిందులకు మీరలు గావలె నేమి చాలమే
పోదుమి కట్టితెత్తుమి ఋభుపృథునందనుఁ డెంత వానితం
డే) నిరమం దనిర్చిసను లేకు మడంతుము మాటలేటికెక. 165

తే. అని యుదగ్రవాల్గిహావ్యగుఁ డైన
యన్నమాటలు సభవార లన్నమాట
లేమి చోగామియును రాగ్ని యోమి భక్త
జనకుళికామి యలయదుస్వామి కనియె. 166

క. యదురాజకులశిరోమణి, యదురామిశోకరుఁ డుచిత మెఱిఁగియుఁబరు లె
చ దురాప లోప మానుట, చదురా తెగరానివోట సైరిణ తగదే 167

క. దోణాచామ్యులశిష్యుఁడు, బాణాసననిపుఁ డిరిన్యపాలకమకుటే
కాకాగ్రతేజతోగ్రక్ష్మ, పాణాంచద్యుజాఁ దలందు పృథుమాతుఁడే. 168

ఉ. ఆపురమర్దనుం డయిని నాతని సడ్డము దాఁకి నిల్వఁగా
నోపఁడు మత్స్యయంత్రము ముహూర్తతి నేని స్వయంవంబునన్
క్రొవదెఁ గైకొనం జెనకురాజకుమారులపా టెఱుంగమే
మూఁపులు మూఁ డగుకొ రిపుచమూఁపులఁ గన్నపుడే కిరీటికెన్. 169

ఉ. మానిమి లేదు గాన ననుమానము నామదిఁ దోఁచె సప్పడే
బాలిక నేవ నేయఁ బనుపక వలదంటిని గాక దానికే
మిలుపు కల్లు మేసముఁ డింతయెయ్యతఁడు నైసదైననే
లోలత నింక నాగవలిలోపల నిమ్రుర మేల పల్కుఁగక. 170

ఉ. శ్రీడిపనును లెంచఁ గలరే యిల శేఁడులలోనఁ గూలఁ బో
నాడఁడు వైరినైన నడనాడఁడు నెయ్యము కోపగించియుం
జాడఁ గలట్టివాఁడు సరసుండు నుభద్రకు హర్షవాధిలో
నాడఁగ నంతకంటె నను వైసవనుం డిఁక నెవ్వఁ డవ్వలన్. 171

ఉ. నమ్మినవారు పొందున్మనసందను లండటిలోనఁ దెద్రగా
మిమ్మె గణించు ధర్మజాఁడు మీ రటకున్ నెఱయంబు నేయ తే
గమ్మెదు లేఁగుఁజంచి కడఁ గన్నులఁ గప్పుకొనుం బదుం డనం
దమ్మునిమాట యన్న జవదాటనియన్న సపంధమంబుగక. 172

- మ. గజశంఖాణశతాంగపత్తిశలవగ్గంబుల్ సమగ్రింబులై
భిజియింపం బిత్తపుష్కర పాత్ర మహ్మదాప్తశ్రేణిఁ గూడఁ బ్రయా
ముఁడుం దాను సమస్తసమైధనసంగోహంబుతో వచ్చె స
ర్యజనానందకరంబు గాఁగి నటు లింద్రప్రస్థమున్ జేరఁగాన్. 173
- ఉ. అంతకు మున్నె కృష్ణుఁడు హలాయుధుఁ దోడ్కొని వచ్చు చున్నవృ
త్తాంత మెఱింగి నీతి మోమున్ నగరిం గయినేయఁ బంచి య
త్సంతోసీతి ధృజుఁడు నిమ్ములుఁ దా నెగు రేఁగి రేవతీ
కాంతునకుం బ్రణామములు గాస్కలు నేసి యథాక్రమంబునన్. 174
- మ. చెలువం బెచ్చుచు నుండి యీనున నునానీరాశ్మజుం డమ్మహా
బలముం జేరఁగఁబోరు మేగురగురాపక్రోధముం బాసి చో
నలరం గొఁగిఁటఁ జెచ్చె శంభుజభుజాహంకార రేఖానిర
ర్గళమార్గప్రసూలంబలంబహు బహుంకారింబుగాఁ బుచ్చున్. 175
- ఉ. బావయటంచు వాని నమపక్ష భయభక్తుల మొక్కవచ్చు న
ద్వేషకపట్టి ధర్మజుఁ డతిత్వైలముగఁ గ్రుచ్చి యెత్తి త
ద్యాప మెదం గునుర్పడఁగఁ దాల్చినభంగిఁ గపుంగిలించి మా
కీవ గదియ్య సర్వశుభసేతువు నిచ్చలు నంచు నెంచుచున్. 176
- లే. కడలబలరామకృష్ణులు నడుమఁ దాను, భద్రదంతావళము నెక్కి పాండవేయ
ముఖ్యుఁ డతిరాజసంబాసమువ్వెలుంగు, పోలికఁగొనంగ వచ్చెను బోలికపుడు.
- ఉ. అంతిపురంబులో నరిగి యన్నకు పండన మాచరించునా
కుంతికి మొక్కి భక్తిఁ దమకుం గ్రహమిల్లినద్రౌపదీపతిన్
స్వాంతము రంజిం దలికి శ్యామవారిత్ పరిధాను లొప్పిరం
తంతకు నిష్టబాంధవసమాగమసౌఖ్యమునఁ జెలుంగుచున్ 178
- క దోర వెట్టిన హరు వెట్టినో, యరు చాహో విడుదు బున్నహవణికలులుపా
పరిభవము నింద్రభోగమె, దోరకెను దమకననివారుతుది లే నొకరున్ 179
- క వీయముగానికి నిట్లు ప, వీయముగా నుండి వచ్చితిపులమమల్
దీయ ముదం నొనరించి కడుం, దీయముఁ నిపింపఁగాయధిష్ఠిరండనియెన్ 180
- క చనువున బలిమిం గన్పియఁ, నొని వచ్చి సేవాహ మాటకు స్వతంసులఁ, గా
నొనరించినార మము ని, ట్లనుకూలతి గల్గఁగధు లవనిం గలరే 181
- లే ఆదినారాయణుం డీమరాసురాం, యుగగతులభూప సాండ వీ వరసిచూడ
నిట్టిమీబాంధవము గల్గ నెట్టితపము, నేసినాగ మొకో మేము నీరపాణి 182

చ. అని ప్రియభాషణంబుల మనోబ్జము రంజిల జేయ సంభ్రమం
బున హరి సర్వఃస్మహనముం దగ నిట్లెడు కేఁగి పెండ్లిసే
సినదొర యెందులే దనఁగఁ జెల్లెలి ముద్దుమఱిందఁ గోరికల్
పెనఁగొనఁ పెండ్లికఁతుఁగనుఁ లెండ్లికుమారుఁగ జేసి వేడుకన్. 183

సీ. సకలవాద్యములు బోరు కలంగ నెడ బొక, నలుగులు నులుపాలు నడుచుచుండ
నిధిలబాంధవరాజనికరంబు మేలైన, యుడుగరల్ గొని వచ్చి పొడ గనంగ
నాశ్రితపద్మత్సవిశ్రేణులు యగ్నేప్రు, సంభావనలఁ బాల సంభ్రమింప
విందులఁ గర్పూరపీటికాంగరవసం, తిముల నెల్లజనంబు తనివి నొందఁ

తే. బ్రియమపినయంబు దాల్చియోపికయుఁగల్గి, యచ్చుతాగ్రిజభీమసేనాగ్రిజన్ము
లెంతటిమహాత్ములని జగంబెంచఁ జేసి, రుచితగతి నొప్పవైవాహికోత్సవంబు. 184

ఉ. అంతట వైడూనాస్యును మహామహేమం దగి దండుతుల్ గృహ
భ్యంతరజేవతార్యసతు వై తన కర్మిలి ముక్తికై రుక్మిణీ
కాంతుఁడు వల్లె లేనగవు గగిమ్ముగ మీ రిలు లెల్లకాలమున్
మింతురుగాక శోభనముమీదనె శోభనమై ముదంబునన్. 185

క. అని దీవించిన లోలో, ననె మునిముసినవ్వు బొలయనిమానమలై
తనరి వా రామాటకు, పునరభివాదంబు నేయుపోల్కి జనింపన్. 186

చ. తొలఁకెడుపేర్నిమ బందుగులతో మణిపాత్రికలందునవ్వు డు
జ్వలదవ్వుతాన్నముల్ కొలముసామికి నప్పన గాఁగఁ బండువే
న్నెలబయలన్ భుజించి నెఱిగి సగన్ సగపాలుగంబురా
గులికినకమ్మపీడ మొకకోమలి యాగొని గ్రిడివేమకిన్. 187

ఉ. చందరుతాతి బాగడపుజంటబవంతి పెడందయంకంబు
పుందగులూని పార్వమున నొల్పగుపల్వగకేంపుటందుట
కుం దెలిగుండుకుంబముల కొంజిగిబోదెల పందంగించి వై
సందుల బంచవర్ణమణిజాలకమున్ రహి జాప బోవలన్. 188

ఉ. బంగరుమేలికంబముల బాటిలువాటపుమధ్యరంగమున్
జెంగట జీవరత్నములచెక్కడపుంబని మించునెజ్జయి
ల్ముంగల వజ్రపుంబలుక బోవ హాసంగిని నొప్పదప్పగ
మ్ముంగలభావచిత్రినకమాహనకేగ్యహంబెరింగున్. 189

చ. కెలకుల వజ్రముల్ నడుమ గెంపులు మూలల ముత్రైయల్ పగ
స్థలముల, బచ్చలుం దనరి జాతి దగం బని హర్షనందమున్

- వలయగ దేరి చూడ గడు వింతయు గోటికి గోటి యైనను
నిల్లువ యెనర్పరానియొకనిద్రపుమంచముపై వసించగన్ 190
- ఉ. గోవజవాదికన్తురియు కుంకుమ గందము వైడిగిన్నెలన్
దావి బుగుల్ గొనం గెలక దార్చిరి పంజరకీరకారికల్
దేవ చరాకు సామి యని తెల్లగ రత్నపుగీలుబొమ్మలే
కావలె గొంద జుగురు నుడిగంపుటోయారపుమద్దుజన్మనల్. 191
- క. అంబలికొందలిరుంబోం, డ్లందలికందలితమకముఖాలాపరసం
బుంబలిమంగలిమంబులు, నందలిబొందళిది తెరలు నవలం గలవే. 192
- ఉ. చక్కదనంబు లెల్ల నొక చక్కినె దొంతరగాగ నిల్చెనో
యొక్కడ జూడ జూక్కి కది యే విడిపట్టగు జూడ జూడగా
మిక్కిలి వింతయై మెఱయు మెచ్చులకు న్నెల వీ దొకింత య
మ్మక్క నుతింపగా దరమె యీ పడకింటివిలాససంపదల్. 193
- తే. ఉండె నరపతి యందు మే నుల్బాసండ్, నఖిలసామ్రాజ్యమేలినయంతవేడ్క
రమ్య మగునిల్లు మేలైనరాజముఖియు, గల్లె నట యంతకిన్న భాగ్యంబుకలది 194
- క. అంతట ప్రాధసభీరతి, కాలామణి గాంతుకడకు గదియించుట కై
వింతగ మోమున జిలువగ, కొంత గనంబడగ ముదితహృదయాంబుజ లై. 195
- సీ. జడకుచ్చు గై నేయుమాడువు చేడియఃరుల్, వేసలి వట్టిన వీడకుండ
జేర్చుక్క సతి యింద తీర్చుము తిలకంబు, కమ్మరిచెటుటచే గరగకుండ
గొనుజంటఃక గుంకుమగండ మలదుమో, చెలి యెంత యొరసినజిటులకుండ
మొలనూలిదిగా బోటిచలున పొందుగగట్టు, నయ్యాటలనె నీవి నడకకుండ.
- తే. తరుణికియెచ్చుదగ మెచ్చు తప్ప దనుచు, సేరుపరులైనవారిగా మేలుపలుప
గాంతనవసంగమార్వశృంగారభవ, లీల నలరించిరి రాజవరారి నపుడు. 196
- క. తడ వేటికి లేజన్యని, విడె మీవలె బతికి మంచివేళ నుమి యి
చ్చుడు రాకన్నియ వల్లభు, కడ బెడగుదు గాక పెనగ గా నిట దగునే 197
- సీ. ప్రియముతో రమ్మని పిలిచిన జేర బో, యెవవు గా కూరకుండెదవు నుమ్ము
చెంత గూర్చుండగ చే జూచ గూర్చుం, డెదవు గా కూరకుండెదవు నుమ్ము
పడెము చేరి కొనంగ నయంబుతోడ నం, దెదవు గా కూరకుండెదవు నుమ్ము
మధురోక్తి విన గోరి మాటాడ మాటువ, లెగదవు గా కూరకుండెదవు నుమ్ము
- తే. కాకభండైన గొంత సిగ్గురితనంబు, గడలుకొని మున్న గ్రమ్మన గడకురాక
చక్కగ నొకింతసేపటు సమ్మతిమున, నిలువుమీరత్నపాంచాలిచెలుపుమిటి.

- క. అనవలసి యంటి మింటే, నినుఁ జూచిన నింద్రతనయునికి నింద్రతనూ
జూనిఁ జూచిన నీకును మఱి, మన సూరిక యున్నె వూర్జిమాచంద్రముఖి. 199
- సీ. చిలుక నీచేఁగాక చెలిచేత నిండదే, నిమిరి యప్పుడె మాట నేర్పవలెనె
యెదుటఁ గొనెన వేయ కిడినారు బమ్మని, వీణ యిప్పుడె మేళవింపవలెనె
పటముగానుకఁ బెచ్చిపట్టిన నిప్పుడే చిత్తేర్వవనకు హర్ష చెప్పవలెనె
మంచిమాటలు దోఁచెనంచును బలకలలో, నిప్పుడె కవిత వ్రాయింపవలెనె
- తే. గంట నెప్పి సవారిఁ గ్రోఁగంట గనెను, లెండుపోడిమటన్న నటుండు మనెదు
వడిగ రావమ్మ కంచియే పడుకటిల్లు, కన్నియలఁగంటిమిటులెందుఁగానమమ్మ.
- ఉ. ఎక్కడ నైన వేడుక మెయిసీ శుభ వేళలఁ బాను పెక్కుగో
నొక్కనుమంత సిగ్గు వడుచుండెడులేజవరాంధ్రులెనో యో
యక్క యిదేమి యింత గలదా మఱి రే పిటుపంటివారె పో
దక్కఁ బెనంగువారలు సదా మగనిం బిగ్గికొంగిలింతలన్. 201
- క. ఏకతమనఁ జెప్పుదుమో, కా కందలు ని నడునట్లు గాఁ జెప్పుదుమో
మా కొక్కటి దోఁచినయది, నీ కెక్కడఁ గోప మగునో నీరజముఖి. 202
- ఉ. కేవలభక్తితో నచటఁ గేలివనంబున నీవు సారెకు
సేవ లొనర్చుచోఁ గలుగునే కత యేకత నిందు వచ్చుచోఁ
దోర్నివల నిల్లు రేకత వధూవరు లిద్దఱు నొక్కతైనచో
నేవగఁ బాటునా మనసు లెవ్వ రెటుంగుదు రమ్మ జవ్వనీ. 203
- ఉ. వేగిరకాఁడు మన్మథుఁడు బెన్నును ముందును జూడఁ దంతకున్
వేగిరకాఁడు నీవిధుఁడు వీరిఁగటాక్షములందె యేలఁ బా
రేగిరకత్తె వీ వుచితలీలఁ దలంతువా వేళ యెంతువా
యీగరువంపుసిగ్గులపు డెక్కడనుండు సగోజలోచనా. 204
- ఉ. కన్నులఁ జేసి చూచినమొగ మ్మిటు దిగిప్పినఁ జే విదిర్చి నం
గమ్మబొమర్ మడించినను గా దన మందుల కేమి మున్ను మీ
రున్న తెఱంగు సంగకము లున్న తెఱంగుఁ దలంచి చూచినం
గన్నియ మాకు నమ్మికలు గావు నుమీ పదిలత్త లేనియాక. 205
- తే. ఆయెఁ గా కుండె మంచిదే యందు కేమి, కొంతనేపిటు నవ్వితి మింటే మీము
చాలా నిక నైన జాగేల నడవములనె, పొగ్గిడ్డు వోయెడుఁ బదవమ్మముడ్డుగుమ్మ.
- చ. అని కయిదండ యొక్కమ్మదుపాల్లకపాణి యొసంగ నొక్క మో
పాననవమాక్తికోపమనభాంకుర పాపట చక్క గువ్వ పో

భనకకునమ్మ లొక్కకలభాసిణి మందరఁ జెల్ప మందగా

మిని యనుకొల్ల నప్పు డినుమిక్కిలిగాఁ దనయందు నిల్వఁగఁ.

207

ఉ. తేలిమిఁ గుంగఁ గ్రొక్కి మదిఁ దత్తరమున్ దమియున్ భయంబు హే
రాళము గాఁగ మై జెమట గ్రమ్మఁగఁ గొంతుచు మెల్ల మెల్ల నే
బాలిక యేఁగుజెంచె విభుపాలికఁ బ్రాణసఖు లైమల్పఁగా
యేలిక మోలకున్ మనవి కేఁగడునయ్యభిమానిపాలికఁ.

208

ఉ. చంచలనేత్ర రిం గలగుసంభ్రమ మే మనవచ్చు వానవల్
ముంచుకొనెన్ నమస్తగ్యహనుల్ మిఱుమిట్టుట గొంచు నల్లడల్
ముంచుకొనెం దనూరుచులు ముంగిటి కించుక రాక తొల్లనే
ముంచుకొనెన్ నృపాలునకు మోహముఁ గోర్కులు నెమ్మనంబునఁ.

209

తే. మఱుంగఁ గోరెడుకన్నయ లెఱుంగుఁ జూచి
చూడఁ గోరెడియువరాజుజూడఁ జూచి
వలఁగు లయినట్టియాకూర్చి పాలఁగు లపుడు
కూర్చి నమకూర్చి యిరువురఁ గూర్చి యనిరి.

210

తే. తేరు చా నెట్లు గడపెనో తెలియరాదు, తేరు గదలించునట్లు దోతేరవలసె
గన్నె యిందాఁక నేమెఱుంగదు నుమయ్య, తేరుగడకఁగ మెల్లనెదిద్దుకొనుము.

క. పొటలబింబాధర కసి, గాటుల కోప దని పలువగలు తెలుపంగా
నేటికి నెఱింగి నడుపుము, మీటిని విచ్చుచనుదోయి మీచేతి దిఁకన్

212

తే మీగఁ లెఱుంగంగ వలయు శృంగారమొల్ల
యువతిలిలకంబుకంటె నోనవమనోజ
విభుఁడు మది మెచ్చి కిర్పూగనీటి యొనఁగ
ముద్దుమొగ మెత్తరాచ యోమోహనాంగి.

213

క. వలరాజు కొల్చునంతటి, చెలువుఁడు నినుఁ గూడఁ గలిగెఁ జెప్పె డిడేమి
కలఁ డిఁక నీపాలింటన్, జెలియా యలచఁదమామశేజేయెపుడున్.

214

క. రావక్క వక్కలాకులు, గోవక్క శుభోత్తరముగబాగ్బిన విభుచే
నీవక్క నేవ నేయుము, నీ వక్కఱ కలిగి రమణునికిఁ జిత్తమురాఁ

215

తే అనుచుఁ గ ప్పరబాగాలు నాకుమడుపు
లచ్చకోరాక్షి చేతి కందిచ్చి మిగుల
సంతికము నేర్చి చేపట్టు మయ్య కోర్కు
లొదవఁ గాఁ జేయు నాసామి యువతిశయము

216

క అని కన్నియ హస్తాబ్జము, దనశ్రీహస్తమున జేర్చు దాత్పర్యమునకా
గొని యామాటల చతురత, మనమున మెచ్చుకొనురసికమణి వేమాలుకా 217

చ కలయఁగ మంచలగ్న మిది గట్టిగ నే గడె లెన్నియయ్యెనో
తెలిపెద నంచు నోర్తుఁ జనుదేర దదే మని యొర్తు నెచ్చెలం
బలిచెద నంచు నోర్తు నొకఁ డిది నాటటు లేఁగి రంపి జ
చ్చెలియచెంటనే సగము సిగ్గురిగన్ దరుణీలలామకున్ 218

ఉ పంచశీమఖంబులును బచ్చనివిల్లును బూని యొక్కుసం
ధించుచు నిర్వరం బెనఁచి నెమ్మిఁగరంచుకడంకఁ జూడుమీ
యంచు గవాక్షసీమ నపు డాయెలతె మ్రోరఁ గూడి వేమకకా
బొంచులునుడఁగాఁదొఁచఁగెఁ బో మకరాందకుఁడు గాన కుండఁగకా 219

(తే) పరియు సలికేలుపట్టినపట్టు పడక
పెడమజల వామకరమునఁ బిరుదుఁ జుట్టి
పట్టి రా నీడ్చి కూర్చుండఁ బెట్టెనపుడు
తొడ తొడయుఁ దాఁకఁ దమిసిగ్గు గడకు నూని 220

సీ నెఱిగొప్పుఁ గొనగోర నిమిరినయంతనే, తప్పుకులేముద్దుఁజెక్కిలి చెమ్మచ్చె
దప్పుకులేముద్దుఁజెక్కిలినొక్కినంతనే, నలిగుబ్బచనుఁగవ పులకరించె
వలిగుబ్బచనుఁగవ నలమినయంతనే, నతనాభినీవిబంధంబు పి్దిరి
నతనాభినీవిబంధము నంటునంతనే, తను చెల్లఁ బరవశత్వంబు నొంప

(తే) నవల జెప్పెడి వేమి యానవరసికుఁడు, లావించంగావిచక్కార మోవి గోరి
కునుమళరుకేలి నేమేమిగుఱుఁబులి డెనో, బాలయెఱుగదు సాఖ్యాభిజేలియపుడు

(క) గాఢాలింగనవిముఖము, రూఢాంగస్వేదభరము రుంద్ర ప్రీడా
గూఢాపాంగము నగుచు న, వోఢాసంగమము వేడు కొనగెం బరికిన్ 222

సీ వీడుకొప్పునసాము విరిదండదలి గ్రమ్మ, గమ్మకస్తురిబొట్టు చెమ్మిల్ల
దనువున మేల్కూత తావిమాత్రమె చిక్క, జిక్క చస్తవరులో చిక్కువడగ
కొనలిపై మంగురులో మసరి ముద్దునటింప, జూ పంతకంతకు సొలపు జూప
జిన్నారిచెక్కులు చెమట జిత్తడినొంద, వందంద యూర్పులు పందడింప

తే నపుడు సమ్మతి పడివేడ ననగి పెనగి, లోనుగాకుండియు మృగీవిలోలనయన
యతని నానందవార్షి నోలార్చెనార, కలయికల గల్లుహరుపులకలిమివలన 223

తే నొక్కిపలుమొన బలుమొలనొక్క నేర్చె, నంటి గోరులచే గళలంట నేర్చె
బొక్కిదిగిగొగిలింతలజొక్కనేర్చె, జెలుపుడునవోఢప్రాధానజేయునపుడు

సీ. జలిబిలివలినారి మొలకలెమ్మెరలు గ, మృనిమేలితావుల సనసరింప
లనరుదేనియ లాని యలరుతు మ్రోవ, దిమ్మ జంటచూపులచెను పెంటదిరుగ
జిగురాకుమేలల బొవ గొండుకోయిలలో, పొటల నీటు పెంటడి వెలుంగ
గుల్కబల్కలముద్దు గుల్క చిల్కల సేర్పు, పలుకులబెనుకులపజ్జ నిలువ

తే. సతియు బతియును నారామతరుల సతుల
రతుల బెనగిరి చతురత లతిశయిల్ల
దొలత డము సేచువారలె కొలిచి యుండ
వేడ్కకన్నను మఱి వేట వేడ్క గలచె

326

క. నెల మసలె నంత గాంతకు, నెలకొనె వేవిళ్ళు పెల్లు నిద్రపుమేనం
దళతళ మని మెయిపూతల, తళతళ నటకొత్త గ్రొత్తిధవళిమదోచెన్

228

స్త్రీ. కలదు లేదో యనుకొను గానఁగ నయ్యె, శృంఖల నలసత గవ్వకొనియెఁ
గులుకు జన్మబులు వలుదలై మెలుఁగెక్క, నూఁగారుపైఁగవ్వనూలుకొనియెఁ
జెక్కుటద్దంబుల నెక్కినెఁ చెలినిన్గు, బడలిక నడుపులఁ గడలుకొనియెఁ
జిట్టుటచెమటల చిత్తడిమెయినిండ్ల, సారెకు నూర్పులు పందడించె

తే. నరుచి గన్పించె నొక చెల్వ మంకురించెఁ
దలులు నమ మయ్యెఁ జిట్టుముల్ దలుచు మీటె
మొలచెఁ గోర్కలు నెమ్మేని నిలిచె నలఁత
నెలఁత కేర్పడఁ దొలుచూలు నిలుచు నిపుడు.

227

మ. కలుముల్ కన్నులఁ జిల్కకల్గి మరునిం గన్నట్టిచందాన నా
కలకాంభోనిధివీచికల్ప తరువుం గన్నట్టి యందంబునన్
గలకంఠీకులరత్న మంత శుభలగ్నంబందు నిం పొదంగాఁ
గులదీపం బగునట్టిపట్టిఁ గనె దిక్కుల్ చెల్వి లెం పెక్కఁగన్.

228

క. ఋథువిభునురునకుఁ దనయూడు, ప్రభవింఛినసమయమున గుబాలునఁగునెన్
సభమున నుమనోవర్షము, గుభగుభనినదములఁ గ్రొంగుకొనె దుందుభులున్.

229

గీ. అపుడు పొద్దుడు శుభలేక ననుప ననుప, మానవిభవుండు కొరి నమానమాన
వాధినాథులు కొలువంగ నరుగుజంచె, నెలమితోడుత పొండపు రెదురుకొనఁగ

క. పారి సాత్యకితోడఁ గుతూ, పారి యై తనవరస రాఁగ నంగనయాను చా
నల బరిపునురునగరికి, నలబలము జెలంగ నరిగె హరి గడు వేడ్కన్.

231

క. మన్యునివర్జితుఁడల శత, మన్యుతమాభవుండు లోక మాన్యవిపత్ని
నాన్యాయునుమతి నుతు నభి, మన్యుం డనిపేరు బట్టెమదిమదమొదనన్.

232

క. చెల్లెలిని మజుడికి తే, నల్లునకు ననర్జ్యమణిచుయాభరణంబుల్
 వల్లభ యుఁ దాను యదుకులవల్లభుఁ డెపు డొనఁగె బంధువర్గముమెచ్చుకా. 283
 తే. కువలయాత్ములుపెనుచుమక్కువలవలసి, నేటఁబెరిగెడివాఁడొక్కఁఁటఁబెరిగి
 మెల్లమెల్లన నైశవ మెల్ల జూతి, నందె యావన మారాజనందనుండు. 284
 నీ. మనుమార్గమున భూమి మనుమార్గమంతయు, స్థిరబుద్ధియగుయధిపీరుఁడుఁబలుచు
 బాటవనదైవిరిపాటనక్రిమ మెల్ల, దనవర్తితుఁడు వృకూదరుఁడు ఁబుచు
 రంగదుర్తుంగతురంగాధిరోచాము, ద్దండబాహుఁడు నకులుండు ఁబుచు
 నురభిరక్షణకీర్తి నురభిశేషిజ్ఞుఁడ, లుండగుతడనుజన్ముండు ఁబుచు
 తే. వివిధకోదండపాండిత్యజలసంబు, తానె తెలుచంగ నేర్చినతనయుఁ డెపుడు
 నేవ నేయఁగ సంతతిశీఁ బలుంగ, విజయఁడలరాఁతేశ్వరవిజయుఁడగను. 285
 క. శ్రీరాజులు రఘునాథో, ర్విరమణునిశేరఁబలయుఁజెజయవిలాసం
 బారోగ్యభాగ్యసంప, తానరస్వజయము లొసఁగుఁ జదివిన వెనినకా. 286

— • అష్టాష్టాశ్వాసము —

ఉ. త్వేగగలైగాలాంధన విజత్వగ కుధ్రియశోచికాల థా
 రాశగళనస్మద్విరదరాజనిరాజితభాంగణాఘనా
 శేలగరిషదానచదవీపరిగోషిత కాళగౌతమీ
 చోళకవిద్విజస్తుతవగ్గళగ చోలగమానభంజనా. 287
 పగ్గిరి. దుగ్ధవారాశిదోష్ఠికిరీ నుథా. భుగ్గురీణామనాగ్భోగవర్తీ దయా
 ద్యుతాశేవధాతీ మరున్ని స్వతా, స్నిగ్ధసారస్వతస్నిగ్ధసారస్వతా. 288
 గద్యము. ఇది శ్రీమూల్యనారాయణ పరపరిసాదేభ్యప్రసిద్ధసారస్వతనుధాసారజనిత
 యశోలతాంకుర చేమకుర లక్ష్మణామాత్య తనయ వినయఘరీణంసకల
 కళాప్రవీణాచ్యుతేంద్రిరఘునాథభూపాలదత్త హట్టుముస్త
 కటకరాజమాన వేంకటకవిరాజప్రచీతం బయిన
 విజయవిలాసంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ
 సర్వంబును దృతీయాశ్వాసము
 సంపూర్ణము.

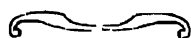
పూర్వకవుల పద్యకావ్యములు.

వైజయంతీవిలాసము

అను

(విప్రనారాయణ చరిత్రము).

సారింగు తమ్మయ్యామాత్య విరచితము రు 0—12—0.

స్వారోచిష

మనుచరిత్రము

అల్లసాని పెద్దనాని విరచితము రు 1—0—0.

ప్రభాపతీప్రద్యుమమము

పింగళి సూరినార్య చరిత్రము రు 1—0—0.

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య, బుక్ సెల్లర్, ఇస్టిసుపేట, రాజమండ్రి.

